

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2020-6649

Forslag
til
Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love
(Udmøntning af dele af Klimaaftalen for energi og industri mv. 2020)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres ”25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og på 15,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021” til: ”0,8 øre pr. kWh”.
2. I § 6, stk. 2, ændres ”Satserne i stk. 1” til: ”Satsen i stk. 1, 2. pkt.”.
3. I § 7, stk. 3, 8. pkt., udgår: ”ved proces”.
4. § 11, stk. 3, 1.-9. pkt., ophæves.
5. I § 11, stk. 3, 10. pkt., der bliver 1. pkt., udgår ”desuden”.
6. I § 11, stk. 3, 11., 12. og 15. pkt., der bliver 2., 3. og 6. pkt., ændres ”10. pkt.” til: ”1. pkt.”.
7. I § 11, stk. 3, 13. pkt., der bliver 4. pkt., ændres: ”11. og 12. pkt.” til: ”2. og 3. pkt.”.
8. I § 11, stk. 3, indsættes som 7. pkt.:
”1. pkt. finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet, som en udlejer af campingpladser forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, jf. stk. 1.”
9. § 11, stk. 4, ophæves.
Stk. 5 bliver herefter stk. 4.
10. I § 11, stk. 5, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 4, 1. og 2. pkt., ændres ”10. pkt.” til: ”1. pkt.”, og i 2. pkt. ændres ”11.-14. pkt.” til: ”1.-5. pkt.”
11. § 11, stk. 5, 4.-6. pkt., ophæves.

12. § 11, stk. 6-14, ophæves.

Stk. 15-22 bliver herefter stk. 5-12

13. I § 11, stk. 15, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres ”stk. 1 og 3” til: ”stk. 1 og stk. 3, 2. pkt.”

14. To steder i § 11, stk. 16, der bliver stk. 6, ændres ”58,9 kr.” til: ”2,2 kr.”, ”21,2 øre” ændres til: ”0,8 øre”, og fire steder udgår ”(2015-niveau)”.

15. § 11, stk. 16, 4. pkt., der bliver stk. 6, 4. pkt., ophæves.

16. I § 11, stk. 18, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres ”stk. 16” til: ”stk. 6”.

17. § 11, stk. 18, 3.-6. pkt., der bliver stk. 8, 3.-6. pkt., ophæves.

18. I § 11, stk. 19, 2. pkt., der bliver stk. 9, 2. pkt., udgår: ”og overskudsvarmeafgifter” og ”stk. 18” ændres til: ”stk. 8”.

19. I § 11, stk. 21, 1. og 3. pkt., der bliver stk. 11, 1. og 3. pkt., ændres ”stk. 16 og 17” til: ”stk. 6 og 7”.

20. I § 11, stk. 22, 1. pkt., der bliver stk. 12, 1. pkt., ændres ”stk. 21” til: ”stk. 11” og i 2. pkt. ændres ”stk. 16 og 17” til: ”stk. 6 og 7”.

21. I § 11 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 11, stk. 1 eller stk. 3,” til: ” § 11, stk. 1 eller stk. 3, 2. og 3. pkt.”.

22. § 11 a, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

23. I § 11 a, stk. 8, 1. pkt., ændres ”stk. 15” til: ”stk. 5”.

24. I § 11 c, stk. 1, ændres ” 7. pkt.” til: ”2. pkt.”.

25. § 11 e ophæves.

26. To steder i § 11 f, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”58,9 kr.” til: ”2,2 kr.”, to steder i 2. og 3. pkt., ændres ”21,2 øre” til: ”0,8 øre” og fire steder i 2. og 3. pkt., udgår ”(2015-niveau)”.

27. § 11 f, stk. 1, 4. pkt., ophæves.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres ”215,8 øre” til: ”236,8 øre”.

2. I § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., og § 8 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”

3. I § 10 b, stk. 1, 2. pkt., ændres ”1,8” til: ”1,6”.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres ”54,5 kr.” til: ”59,8 kr.”

2. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”

3. I § 1, stk. 4, nr. 1, ændres ”1.526 kr.” til: ”1.674 kr.”

4. I § 1, stk. 4, nr. 2, ændres ”1.799 kr.” til: ”1974 kr.”

5. I § 1, stk. 4, nr. 3, ændres ”1.036 kr.” til: ”1137 kr.”

6. I § 1, stk. 4, nr. 4, ændres ”1.599 kr.” til: ”1711 kr.”

7. I § 1, stk. 4, nr. 5, ændres ”2.049 kr.” til: ”2248 kr.”

8. I § 7, stk. 3, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”

9. I 8 b, 2. pkt., ændres ”1,8” til: ”1,6”.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, 10 og 18, ændres ”195,5 øre” til: ”214,5 øre” og ”194,3 øre” ændres til: ”213,2 øre”.

2. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres ”221,5 øre” til: ”243,0 øre”.

3. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres ”199,4 øre” til: ”218,8 øre”.

4. I § 1, stk. 1, nr. 16, ændres ”250,7 øre pr. kg” til: ”275,1 øre pr. kg”.

5. I § 1, stk. 1, nr. 19, ændres ”54,5 kr./GJ” eller 195,5 øre” til ” 59,8 kr./GJ eller 214,5 øre”.

6. I § 1, stk. 1, nr. 20, ændres ”54,5 kr./GJ eller 86,0 øre” til: ” 59,8 kr./GJ eller 94,4 øre”.

7. I § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt., og § 9 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”.

8. I § 11 b indsættes som 3. pkt.:

”For forbrug af mineralolieprodukter m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 7, 8, 10, 18-20, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11 c.”

§ 5

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 2 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »30 kr.« til: »32 kr.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. Afgiften udgør 35 kr. pr. kg af de i § 1, stk. 1, nævnte stoffers nettovægt.«

3. I § 3, stk. 2, ændres ”30 kr.” til: ”32 kr.”

4. § 3, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Dækningsafgiften udgør 35 kr. pr. kg af varens indhold af stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1. Skatteministeren fastsætter regler om beregning af vægten.”

5. I § 3 b, stk. 1, nr. 1, ændres »600 kr.« til: »2.787 kr.«

6. I § 3 b, stk. 1, nr. 2, ændres »101 kr.« til: »127 kr.«

7. I § 3 b, stk. 1, nr. 3, ændres »15 kr.« til: »19 kr.«

8. I § 3 b, stk. 1, nr. 4, ændres »246 kr.« til: »309 kr.«

9. I § 3 b, stk. 1, nr. 5, ændres »525 kr.« til: »659 kr.«

10. I § 3 b, stk. 1, nr. 6, ændres »165 kr.« til: »207 kr.«

11. I § 3 b, stk. 1, nr. 7, ændres »215 kr.« til: »270 kr.«

12. I § 3 b, stk. 1, nr. 8, ændres »50 kr.« til: »63 kr.«

13. I § 3 b, stk. 1, nr. 9, ændres »600 kr.« til: »842 kr.«

14. I § 3 b, stk. 1, nr. 10, ændres »19 kr.« til: »24 kr.«

15. I § 3 b, stk. 1, nr. 11, ændres »483 kr.« til: »606 kr.«
16. I § 3 b, stk. 1, nr. 12, ændres »600 kr.« til: »1.847 kr.«
17. I § 3 b, stk. 1, nr. 13, ændres »96 kr.« til: »121 kr.«
18. I § 3 b, stk. 1, nr. 14, ændres »155 kr.« til: »195 kr.«
19. I § 3 b, stk. 1, nr. 15, ændres »119 kr.« til: »149 kr.«
20. I § 3 b, stk. 1, nr. 16, ændres »588 kr.« til: »738 kr.«
21. I § 3 b, stk. 1, nr. 17, ændres »266 kr.« til: »334 kr.«
22. I § 3 b, stk. 1, nr. 18, ændres »313 kr.« til: »393 kr.«
23. I § 3 b, stk. 1, nr. 19, ændres »308 kr.« til: »387 kr.«
24. I § 3 b, stk. 1, nr. 20, ændres »598 kr.« til: »751 kr.«
25. I § 3 b, stk. 1, nr. 21, ændres »600 kr.« til: »2.488 kr.«
26. I § 3 b, stk. 1, nr. 22, ændres »600 kr.« til: »2.523 kr.«
27. I § 3 b, stk. 1, nr. 23, ændres »600 kr.« til: »4.294 kr.«
28. I § 3 b, stk. 1, nr. 24, ændres »600 kr.« til: »1.392 kr.«
29. I § 3 b, stk. 1, nr. 25, ændres »600 kr.« til: »2.297 kr.«
30. I § 3 b, stk. 1, nr. 26, ændres »600 kr.« til: »1.663 kr.«
31. I § 3 b, stk. 1, nr. 27, ændres »600 kr.« til: »1.940 kr.«
32. I § 3 b, stk. 1, nr. 28, ændres »600 kr.« til: »1.751 kr.«
33. I § 3 b, stk. 1, nr. 29, ændres »600 kr.« til: »1.668 kr.«
34. I § 3 b, stk. 1, nr. 30, ændres »600 kr.« til: »1.725 kr.«
35. I § 3 b, stk. 1, nr. 31 og 32, ændres »1 kr.« til: »1,3 kr.«
36. § 3 b, stk. 1, nr. 1-32, affattes således:

”Stk. 1. Afgiften udgør for

- 1) HFC-23 (R-23)
2) HFC-32 (R-32)

Kr. pr. kg.

3.047

139

3)	HFC-41 (R-41)	21	
4)	HFC-43-10mee (R-43-10mee)	338	
5)	HFC-125 (R-125)	721	
6)	HFC-134 (R-134)	226	
7)	HFC-134a (R-134a)	295	
8)	HFC-143 (R-143)	69	
9)	HFC-143a (R-143a)	920	
10)	HFC-152a (R-152a)	26	
11)	HFC-227ea (R-227ea)	663	
12)	HFC-236fa (R-236fa)	2.020	
13)	HFC-245ca (R-245ca)	132	
14)	HFC-245fa (R-245fa)	213	
15)	HFC-365mfc (R-365mfc)	163	
16)	R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a)	807	
17)	R-407C (HFC-32/HFC-125/134a)	365	
18)	R-410A (HFC-32/HFC-125)	430	
19)	R-413A (134a/PFC-218/HC-600a)	423	
20)	R-507 (HFC-125/HFC-143a)	821	
21)	R-508A (HFC-23/PFC-116)	2.721	
22)	R-508B (HFC-23/PFC-116)	2.758	
23)	Svovlhexafluorid (SF ₆)	4.694	
24)	Perfluormethan (R-14)	1.521	
25)	Perfluorethan (R-116)	2.512	
26)	Perfluorpropan (R-218)	1.818	
27)	Perfluorcyclobutan	2.121	
28)	Perfluorhexan	1.915	
29)	Perfluorbutan	1.824	
30)	Perfluorpentan	1.886	
31)	HFO-1234ze (1,3,3,3 – terafluorpropene)	1,4	
32)	HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetrafluorpropene)	1,4	”

37. I § 3 b, stk. 2, ændres »600 kr.« til: »753 kr.«

38. § 3 b, stk. 2, affattes således:

»Hvis et stof er omfattet af § 3 a, stk. 1, men ikke er omfattet af stk. 1, svares en afgift på 824 kr. pr. kg.«

39. § 3 b, stk. 3, 3 pkt., ophæves.

40. I § 3 d, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Stk. 1 finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«

41. I § 4, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Stk. 1 finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og

§ 6

I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatningen af overskudsvarme), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 5-7, ophæves.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021, jf. dog stk. 6 og 7.

Stk. 2. § 1, nr. 3-9, 11-15 og 17-26, har for virksomheder omfattet af bilag 1 i lov om afgift af elektricitet virkning fra og med den 1. januar 2023.

Stk. 3. For virksomheder omfattet af bilag 1 i lov om afgift af elektricitet nedsættes tilbagebetaling af afgift, jf. § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet med 0,4 øre pr. kWh til og med den 31. december 2022.

Stk. 4. § 1, nr. 10, har virkning fra og med den 1. januar 2022.

Stk. 5. § 11, stk. 8, i lov om afgift af elektricitet, der ophæves ved denne lovs nr. 1, nr. 14, finder anvendelse på afgiftsperioder tre år forud for denne lovs ikrafttrædelse.

Stk. 6. § 5, nr. 1, 3, 5-35 og 37-41, træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 7. § 5, nr. 2, 4, 36 og 38, træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 8. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden den 1. januar 2021 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 9. Loven finder anvendelse for afgiftspligtige varer, der fra og med den 1. januar 2021 udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til forboldning, modtages fra udlandet eller medtages til udlandet.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Lempelse af elvarmeafgiften*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.2. Forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3. Forhøjelse af afgiftssatserne i cfc-afgiftsloven*
 - 2.3.1. Gældende ret*
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning*
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1.1. Lempelse af elvarmeafgiften*
 - 3.1.2. Forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler*
 - 3.1.3. Forhøjelse af afgiftssatserne i cfc-afgiftsloven*
 - 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Dette lovforslag har til formål at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug ved at gøre det dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn el. Endvidere foreslås ændringer af cfc-afgiften for at reducere brugen af klimaskadelige drivhusgasser.

Lovforslaget udmønter dele af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet) Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet. Med aftalen tages der samlet set et markant skridt på vejen mod Danmarks klimamål om at reducere drivhusgasudledningerne i 2030 med 70 pct. i forhold til 1990 og om at opnå klimaneutralitet i senest 2050.

Med lovforslaget foreslås det at nedsætte elvarmeafgiften fra 15,5 øre pr. kWh til henholdsvis 0,8 øre pr. kWh for husholdninger og 0,4 øre pr. kWh for erhverv, så satserne for elvarmeafgiften svarer til energibeskatningsdirektivets minimumssatser. Nedsættelsen af elvarmeafgiften vil øge tilskyndelsen til at anvende eldrevne varmepumper m.v. i fjernvarmeproduktionen og i erhvervslivet

og øge tilskyndelsen til at anvende overskudsvarme. Nedsættelsen vil dermed fremme elektrificeringen i varmforsyningen og styrke den grønne omstilling.

Det foreslås endvidere at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ i 2020-priser (62,8 kr. pr. GJ i 2021). Rumvarmeafgiften for de enkelte fossile brændsler vil fortsat variere efter det enkelte brændsels energiindhold.

Øget energieffektivisering af erhvervslivets fossile baseret produktion er et vigtigt element i den grønne omstilling. Ved at konvertere væk fra anvendelsen af fossil energi og at energieffektivisere de processer, som ikke kan omstilles til grøn produktion, kan erhvervslivets klimabelastning mindskes.

Desuden foreslås det at forhøje afgiften af visse industrielle drivhusgasser med 30 kr. pr. ton CO₂, så udledningen af disse drivhusgasser afgiftsmæssigt ligestilles med CO₂-afgiften. I forlængelse heraf foreslås det at ophæve afgiftsloftet på 600 kr./kg for visse industrielle drivhusgasser, så afgiften for alle gasser svarer til skadesomkostningerne for klimaet, ligesom det foreslås at ophæve bagatelgrænsen på import og fremstilling af afgiftspligtige kølemidler og indeksere afgiften af cfc og visse industrielle drivhusgasser, så afgiftssatserne fremadrettet ikke udhules.

For at begrænse erhvervslivets byrder foreslås afgiftssatserne forhøjet over to omgange med tre års mellemrum i stedet for årlige forhøjelser. Afgiftssatserne foreslås forhøjet pr. 1. juli i 2021 og pr. 1. januar i 2024. Den første afgiftsforhøjelse for perioden 2021-2023 foreslås at træde i kraft den 1. juli 2021.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Lempelse af elvarmeafgiften

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales elafgift af elektricitet, som forbruges her i landet. Elafgiften er differentieret i forhold til, hvad forbruget af elektricitet er anvendt til. Der skelnes mellem tre anvendelsesområder: almindeligt elforbrug, elektricitet anvendt til rumvarme m.v. og elektricitet anvendt til proces, og elafgiftens størrelse afhænger af, hvilken type af forbrug, der er tale om.

Af almindeligt elforbrug, f.eks. husholdningers elforbrug, betales den almindelige elafgift, som i 2020 udgør 89,2 øre pr. kWh. Helårsboliger, sommerhuse og ferielejligheder til eget brug, der er elopvarmede, kan betale en nedsat elvarmeafgift, når forbruget af elektricitet overstiger 4.000 kWh årligt, jf. § 6, stk. 1, 1. pkt., i lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven Elvarmeafgiften udgør 21,0 øre pr. kWh i 2020 og vil i 2021 udgøre 15,8 øre pr. kWh. Satsen er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau. Satsen er med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleret årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 2, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven). Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger. Det er alene den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh, der reguleres, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 2.

Derudover finder den nedsatte elvarmeafgift også anvendelse for momsregistrerede virksomheder, idet momsregistrerede virksomheder efter elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., kan få tilbagebetalt afgift af elektricitet ned til elvarmesatsen for elektricitet anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt brugsvand. Denne afgift kaldes for rumvarmeafgift. Det gælder bl.a. afgiftspligtig elektricitet, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer,

strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme.

Endelig har momsregistrerede virksomheder mulighed for at få tilbagebetalt elafgiften ned til 0,4 øre pr. kWh for forbrug anvendt til procesformål, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1. Denne afgift kaldes for procesafgift. Virksomheder, der er omfattet af elafgiftslovens bilag 1, kan ikke få tilbagebetalt elafgiften for elektricitet anvendt til procesformål, og betaler derfor den almindelige elafgift for elektricitet anvendt til procesformål. Disse virksomheder har dog ligesom andre momsregistrerede virksomheder mulighed for at få tilbagebetalt afgift af elektricitet ned til elvarmesatsen for elektricitet anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt brugsvand, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nedsætte elvarmeafgiften fra 15,8 øre pr. kWh i 2021 til 0,8 øre pr. kWh for private husholdninger. Det foreslås at nedsætte momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift fra 15,8 øre pr. kWh i 2021 til 0,4 øre pr. kWh. Nedsættelsen af afgiftssatserne vil medføre, at afgiftssatserne vil svare til minimumssatserne fastsat i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (energibeskatningsdirektivet).

Det foreslås desuden at ophæve indekseringen af elvarmeafgiften for sikre, at afgiftssatserne altid vil svare til minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet.

Efter det foreslåede vil afgifterne af rumvarme m.v. og procesforbrug blive ens, og der vil derfor ikke længere være behov for afgift på elbaseret overskudsvarme. Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve reglerne for overskudsvarmeafgift for elbaseret overskudsvarme.

2.2. Forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler

2.2.1. Gældende ret

Som udgangspunkt betragtes forbrug af brændsler i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og mineralolieafgiftsloven, som forbrug af brændsler anvendt til rumvarme m.v., og heraf skal der svares rumvarmeafgift. Rumvarmeafgiften for fossile brændsler udgør 56,7 kr. pr. GJ i 2020 og er balance-ret efter de enkelte brændselstypers energiindhold. Rumvarmeafgiften er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, og reguleres årligt, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger, og rumvarmeafgiften vil i 2021 udgøre 57,2 kr. pr. GJ.

Momsregistrerede virksomheder kan dog som udgangspunkt opnå hel eller delvis tilbagebetaling af energiafgifter af brændsler i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms af energiprodukter og varme. Det er en forudsætning for tilbagebetalingen af energiafgiften af fossile brændsler, at de fossile brændsler er anvendt til procesforbrug. Forbrug af fossile brændsler anvendt til procesformål er et afgrænset og positivt defineret forbrug. Dvs. fossile brændsler anses kun for anvendt til procesformål, når brændslerne f.eks. anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt til afsætning, og som led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 1, kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 1, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 1. Til procesformål medregnes bl.a. også forbrug af fossile brændsler til varme og varer, der er anvendt til rumopvarmning og varmt brugsvand i staldbygninger, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 3, kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 3, og mineralolieafgiftslovens § 11,

stk. 5, nr. 3.

Varmeproducenter, der leverer fjernvarme, kan på visse betingelser benytte den såkaldte elpatronordning, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 16, og § 11 f, gasafgiftslovens § 8, stk. 4, og § 8 a, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, og § 7 b og mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 3, og § 9 a. Elpatronordningen indebærer, at en varmeproducent på visse betingelser kan opnå en afgiftslempelse for fremstilling af fjernvarme uden samtidig at have elproduktion, når varmeproducenten har eller har haft kraftvarme-kapacitet efter nærmere regler. Afgiftslempelsen i medfør af elpatronordningen udgør forskellen mellem afgiftsbelastningen på den producerede varme og afgiftssatserne i elpatronordningen. Denne afgiftslempelse er afstemt efter afgiften på rumvarmeafgiften på fossile brændsler fra kraft-varme-værker samtidig med elproduktion.

Momsregistrerede virksomheder, der forbruger afgiftspligtige brændsler til jordbrug, gartneri og skovbrug m.v. kan opnå godtgørelse for den fulde energiafgift nedsat med 1,8 pct., jf. gasafgiftslovens § 10 c, stk. 1, kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, og mineralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 1.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ i 2020-priser. Det vil svare til, at den indekserede sats vil blive 62,8 kr. pr. GJ i 2021. Da rumvarmeafgiften på de enkelte brændselstyper vil blive balanceret efter den fælles sats på 62,8 kr. pr. GJ i 2021, vil de enkelte fossile brændslers afgiftsforhøjelse variere efter det enkelte brændsels energiindhold.

Det foreslås desuden, at afgiftslempelsen i henhold til elpatronordningen tilsvarende reguleres, så afgiftslempelsen forsat vil være afstemt efter rumvarmeafgiften for fossile brændsler, som foreslås forhøjet. Det foreslås endvidere, at afgiftslempelsen i henhold til elpatronordningen i elafgiftsloven reguleres, så afgiftslempelsen vil blive afstemt i forhold til den foreslåede lempelse af elvarmeafgiften for ikke-erhverv.

Det foreslås endvidere, at afgiftslempelsen for landbrug og lignende erhvervs procesforbrug nedsættes fra 1,8 pct. til 1,6 pct. af den fulde afgift, så afgiftslempelsens niveau fastholdes, som følge af, at rumvarmeafgiften for fossile brændsler foreslås forhøjet fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

2.3. Forhøjelse af afgiftssatserne i cfc-afgiftsloven

2.3.1. Gældende ret

Cfc-afgiftsloven består af en afgift af cfc-gasser og en afgift på industrielle drivhusgasser. Formålet med afgifterne er at begrænse brugen og dermed udslippet af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgifterne til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser- og ozonlagsnedbrydende gasser.

Der skal betales afgift af cfc-gasser og haloner, når stoffet anvendes i eller til fremstilling af varer angivet i cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, jf. § 2. Der skal betales afgift af visse industrielle drivhusgasser, når stofferne hydrofluorkarboner (HFC'er), perfluorkarboner (PFC'er) og svovlhexafluorid (SF₆) modtages fra udlandet eller fremstilles, jf. cfc-afgiftslovens § 3 a, stk. 1. Der betales også afgift af stofferne, når de findes i blandinger med andre stoffer, jf. cfc-afgiftslovens § 1, stk. 3, for så vidt angår de i § 1, stk. 1, nævnte stoffer (cfc), og cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 3, for så vidt angår de i § 3b, stk. 1 og 2, nævnte stoffer (industrielle drivhusgasser).

De gældende satser for afgiften på visse industrielle drivhusgasser blev i 2011 fastsat ud fra det enkelte stofs respektive Global Warming Potential (GWP-værdi). Et stofs GWP-værdi svarer til dets klimabelastning målt i forhold til klimabelastningen af CO₂ dvs. et stof med en GWP-værdi på 2 er dobbelt så klimabelastende som CO₂. De gældende satser er balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 150 kr. pr. ton CO₂, der blev balanceret i forhold til CO₂-afgiftssatsen i 2011. Nogle af de industrielle drivhusgasser har imidlertid en så høj GWP-værdi, at en afgift balanceret efter en CO₂-afgift på 150 kr. pr. ton CO₂-ækvivalent ville resultere i nogle meget høje afgiftssatser. Der er derfor i cfc-afgiftsloven fastsat et afgiftsloft, hvormed intet stof er pålagt en afgift på mere end 600 kr. pr. kg udledt stof. Det svarer til en GWP-værdi på ca. 4.000. Afgiftsniveauet for flere af de industrielle drivhusgasser afspejler derfor efter gældende ret ikke det enkelte stofs reelle GWP-værdi, men udelukkende det fastsatte afgiftsloft.

I modsætning til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven) og energiafgiftslovene indekseres afgiften på industrielle drivhusgasser ikke. Provenuet udhules derfor i takt med løn- og prisudviklingen.

Efter gældende ret kan virksomheder undlade at lade sig registrere som varemottager eller oplagshaver, hvis de årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6 og § 4, stk. 6. Bagatelgrænsen er ikke et bundfradrag, og virksomheder skal afregne det fulde beløb, når det afgiftspligtige beløb overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er en virksomheds regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at afgiftssatserne på visse industrielle drivhusgasser i cfc-afgiftsloven forhøjes med ca. 30 kr. pr. ton CO₂, således at udledningen af disse kemiske stoffer afgiftsmæssigt ligestilles med udledningen af CO₂. De gældende afgiftssatser for visse industrielle drivhusgasser er modsat afgiftssatserne for CO₂-afgiften ikke blevet indekseret siden 2011, hvorfor de svarer til 2011-niveauet for CO₂-afgiften. I 2021 vil der være et spænd mellem afgiftssatserne på visse industrielle drivhusgasser i cfc-afgiftsloven og i CO₂-afgiftsloven på ca. 30 kr. pr. ton CO₂. Det foreslås at forhøje afgiftssatsen for udledning af visse industrielle drivhusgasser svarende til denne difference på ca. 30 kr. pr. ton CO₂.

Det foreslås samtidig, at afgiftsloftet for visse industrielle drivhusgasser på 600 kr. pr. kg ophæves, så afgiften for alle industrielle drivhusgasser svarer til deres reelle skadesomkostning for klimaet. Dette betyder, at afgiften på stoffer som f.eks. svovlhexafluorid (SF₆), der er ca. 24.000 gange mere klimaskadelig end CO₂, vil blive forhøjet fra 600 kr. pr. kg til 4.294 kr. pr. kg.

Med den foreslåede ordning vil afgiftsniveauet for industrielle drivhusgasser blive forhøjet svarende til deres GWP-værdi. For de stoffer, som ikke har en afgiftssats fastsat direkte i loven, foreslås afgiftssatsen forhøjet med den procentmæssige stigning i CO₂-afgiften siden 2011, hvilket udgør 19 pct. svarende til 30 kr. pr. ton CO₂.

Det foreslås desuden at ophæve afgiftsloftet for blandinger sammensat af flere forskellige stoffer. Det foreslås, at satsen vil blive fastsat efter cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 3, 1. pkt., hvorefter afgiften af blandinger sammensat af flere forskellige stoffer beregnes som summen af hvert enkelt stofs afgiftssats. Det betyder, at afgiftsniveauet for blandede stoffer vil svare til den reelle GWP-værdi for

det blandede stof.

Det foreslås endvidere at indeksere cfc-afgiftslovens afgiftssatser frem til 2025, så afgifternes realværdi ikke udhules i takt med den almindelige prisudvikling. Det foreslås, at afgiftssatserne indekseres med den forventede prisudvikling på 1,8 pct. årligt for perioden 2021-2025. Det foreslås, at indekseringen foretages trinvist ad to omgange i henholdsvis 2021 og 2024. I 2021 foreslås satserne forhøjet med 5,5 pct. for perioden 2021-2023. I 2024 foreslås satsen forhøjet med 3,6 pct. for perioden 2024-2025. Da afgiften af cfc og visse industrielle drivhusgasser herefter er fastsat i kroner og ører, udhules provenuvirkningen af afgiften efter 2025 over tid.

Det foreslås endvidere at ophæve bagatelgrænsen på import og fremstilling af CFC (chlorfluorcarbon), HFC (hydrochlorfluorcarbon) og PFC (perfluorcarbon), så der altid skal svares afgift ved import og fremstilling af de afgiftspligtige stoffer. Formålet med at fjerne bagatelgrænsen er at reducere brugen af klimaskadelige stoffer. Bagatelgrænsen giver desuden mulighed for individuel import uden om gængse grossister, som gør det sværere for Skatteforvaltningen at kontrollere importerede stoffer, som kan være skadelige for klimaet og underminerende for kølemiddelbranchens miljøordning.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Lempelse af elvarmeafgiften

Den foreslåede lempelse af elvarmeafgiften skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 550 mio. kr. i 2021 stigende til et ca. 625 mio. kr. i 2025, *jf. tabel 1*. Finansårsvirkningen skønnes at udgøre et mindreprovenu på ca. 550 mio. kr. i 2021.

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2021
Umiddelbar virkning	-550	-600	-600	-600	-625	-375	-550
Virkning efter tilbageløb	-550	-600	-600	-600	-600	-375	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-550	-625	-700	-700	-725	-450	

Det er lagt til grund, at mindreprovenuet vil stige over tid, idet grundlaget for elvarmeafgiften forventes at stige frem mod 2025. Grundlaget for elvarmeafgiften forventes at stige de første par år, primært pga. afviklingen af PSO-afgiften og lempelser af elvarmeafgiften som følge af *Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer* af 12. november 2017 og *Energiaftale* af 29. juni 2018. Da elvarmeforbruget på længere sigt forventes at udvikle sig langsommere end væksten i real BNP, skønnes det varige umiddelbare mindreprovenu at være ca. 375 mio. kr.

En lempelse af elvarmeafgiften gør det billigere at bruge elektricitet, hvilket vil medføre et øget forbrug af elektricitet. Det ekstra forbrug af elektricitet til elvarme vil medføre et ubetydeligt merprovenu for staten, da den foreslåede afgiftslempelse vil komme ned på energibeskatningsdirektivets minimumafgifter på 0,4 øre pr. kWh for momsregistrerede erhverv og 0,8 øre pr. kWh for husholdninger. Samtidig vil lempelsen af elvarmeafgiften reducere omkostningerne ved at bruge elektricitet til opvarmning i forhold til varme fra vedvarende energi (VE) og fossile brændsler. Det øgede elvarmeforbrug medfører, at der anvendes færre afgiftsbelagte fossile brændsler, hvilket isoleret set medfører et mindreprovenu. Mindreprovenuet udgør efter tilbageløb og adfærd ca. 725 mio. kr. i 2025.

Med lempelsen af elvarmeafgiften reduceres omkostningerne til anvendelse af elvarme betydeligt.

For en husholdning med et varmeforbrug på omkring 65 GJ svarende til ca. 18.000 kWh, hvor der anvendes en elvarmepumpe, vil lempelsen udgøre ca. 1.100 kr. årligt inkl. moms, mens lempelsen vil udgøre ca. 3.300 kr. årligt inkl. moms, hvis huset opvarmes med elradiatorer.

3.1.2. Forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler

Den foreslåede forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler skønnes at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 490 mio. kr. i 2021 faldende til ca. 435 mio. kr. i 2025, jf. tabel 2. Finansårsvirkningen skønnes at udgøre ca. 490 mio. kr. i 2021.

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2021
Umiddelbar virkning	490	475	460	450	435	250	490
Virkning efter tilbageløb	440	425	415	400	390	225	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	315	200	85	-25	-130	-60	

Det er lagt til grund, at merprovenuet vil falde over tid, idet grundlaget for rumvarme m.v. forventes at udvikle sig langsommere end væksten i real BNP.

Forhøjelsen af rumvarmeafgiften for fossile brændsler vil øge det økonomiske incitament til at bruge færre afgiftsbelagte fossile brændsler, herunder skifte over mod afgiftsfri VE og elvarme. Adfærdseffekterne vil være forbundet med et mindreprovenu fra energi- og CO₂-afgifterne. I 2021 skønnes merprovenuet at udgøre ca. 315 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. I 2025, hvor adfærdseffekterne er antaget at være slået fuldt igennem, skønnes forslaget med usikkerhed at indebære et samlet mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 130 mio. kr. Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skal ses i lyset af relativt kraftig substitution over mod fossilfri opvarmningsformer, hvilket også afspejler sig i reduktionen af CO₂-udledningerne.

Adfærds- og dermed CO₂-effekterne er set i forhold til udledningerne i dag og er den fuldt indfasede partielle effekt af afgiftsændringerne. De skønnede adfærdseffekter er forbundet med usikkerhed. Usikkerheden vedrører bl.a. fremskrivningen af det forventede forbrug af fossiler i varmeproduktionen. Det skal understreges, at effekterne skal ses i sammenhæng med den samlede pakke af initiativer på varmeområdet i forbindelse med udmøntning af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020. De samlede effekter af en pakke på varmeområdet vil ikke nødvendigvis være summen af de enkelte initiativer.

Med forhøjelsen af rumvarmeafgiften på fossile brændsler øges omkostningerne til opvarmning, varmt brugsvand og komfortkøling. For husholdninger med et fossilt varmeforbrug på omkring 65 GJ fra individuelle fyr eller fjernvarme, øges omkostningerne med godt 450 kr. årligt inkl. moms. Prisen på varme fra biomasse kan ligeledes stige som følge af kontraktmæssige forhold som følge af forhøjelsen af rumvarmeafgiften på fossile brændsler.

3.1.3. Forhøjelse af afgiftssatserne i cfc-afgiftsloven

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatserne for industrielle drivhusgasser skønnes at indebære et merprovenu på ca. 5 mio. kr. (2021-niveau) i 2021 såvel umiddelbart som efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 3. Finansårsvirkningen i 2021 skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr.

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2021
Umiddelbar virkning	5	10	10	10	10	5	5
Virkning efter tilbageløb	5	10	10	10	5	5	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	5	5	5	5	5	5	

Afgiften af cfc og visse industrielle drivhusgasser indbragte i 2019 et provenu på ca. 40 mio. kr. Provenuet forventes faldende over tid. Det skyldes dels et forventet fald i afgiftsgrundlaget som helhed, dels en forventet markant ændring i sammensætningen i afgiftspligtige produkter henimod mindre klimaskadelige kølemidler, hvoraf der betales lavere afgiftssatser. Disse tendenser forventes forstærket yderligere af den ovenfor nævnte regulering af HFC-gasser i køleanlæg.

Det lægges til grund, at forhøjelsen af afgiften af industrielle drivhusgasser træder i kraft den 1. juli 2021. Pr. 1. juli 2021 indføres der på Miljø- og Fødevareministeriets område desuden en grænse på 5 ton CO₂ for den maksimale klimabelastning for påfyldte HFC-gasser i et køleanlæg. Afgiftsforhøjelsen og reguleringen af bl.a. HFC-gasser i køleanlæg skønnes samlet set at udgøre en provenuneutral omlægning af afgiften af cfc og visse industrielle drivhusgasser.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det foreslåede vurderes samlet set at medføre merudgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020. Fra 2021 og frem forventes de foreslåede ændringer at medføre administrative mindreudgifter svarende til 1,1 mio. kr. i 2021, 4,3 mio. kr. årligt i 2022-2023 og en varig årlig mindreudgift på 5,7 mio. kr. fra 2024 og frem. Merudgifterne kan primært henføres til vejledning og systemtilpasning. Mindreudgifterne kan henføres til et mindsket kontrolbehov grundet regelforenklings.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt i relevant omfang. Det betyder, at omlægningen af varmeafgifterne og forhøjelse af afgiftssatserne i cfc-afgiftsloven alene medfører mindre systemmæssige tilretninger i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De foreslåede ændringer af hhv. rumvarmeafgiften af fossile brændsler, elvarmeafgiften og afgiften af cfc og industrielle gasser skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på ca. 65 mio. kr. i 2021 stigende til ca. 105 mio. kr. i 2025, jf. tabel 4.

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	2025
Fossile brændsler til rumvarme	-100	-95	-90	-90	-85
Elvarme	160	175	180	180	180
Cfc og industrielle gasser	5	10	10	10	10
I alt	65	70	100	100	105

Forslaget om grøn omlægning af varmeafgifterne vurderes at medføre, at erhverv med fossil rumvarme vil blive belastet af en afgiftsstigning på rumvarme m.v. Afgiftsstigningen vil dog alene vedrøre den varme, som erhvervet anvender til husholdningslignende varme, dvs. opvarmning eller

komfortkøling af lokaler og til varmt brugsvand. Det skønnes, at ca. 20 pct. af erhvervenes anvendelse af rumvarme m.v. er baseret på fossile brændsler. Omvendt vil erhverv, der anvender rumvarme m.v. baseret på elektricitet, få en lempelse. Det skønnes, at ca. 30 pct. af erhvervenes elektricitetsforbrug anvendes til elvarme. Forslaget om lempelsen af rumvarmeafgiften ned til 0,4 øre pr. kWh vil medføre, at momsregistrerede erhverv skal betale samme sats for elektricitet anvendt til rumvarme m.v. og procesformål. Når afgifterne af elektricitet til rumvarme m.v. og til procesformål er ens, vil der ikke længere være behov for en afgift på elbaseret overskudsvarme fra datacentre m.v. Forslaget indebærer endvidere, at det ikke vil være nødvendigt for virksomhederne at have målere, der fordeler elforbruget på forskellig former for anvendelse, hvilket vil lempe de administrative byrder for erhvervslivet.

Den foreslåede forhøjelse af afgiften af cfc og industrielle drivhusgasser skønnes over tid at blive overvæltet i form af højere priser til forbrugerne.

HFC og PFC bruges primært i køleanlæg og aircondition. Disse gasser anvendes som kølemidler i både mindre, erhvervsmæssige køleanlæg i bl.a. kiosker.

SF₆ anvendes hovedsageligt inden for elsektoren til visse afbrydere og højspændingsanlæg af ganske få og meget store virksomheder.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

6.1. Lempelse af elvarmeafgiften og forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler

Forslaget skønnes set i forhold til det nuværende niveau for CO₂-udledningerne at medføre en samlet reduktion på 0,6 mio. ton CO₂ årligt.

Forhøjelsen af rumvarmeafgiften for fossile brændsler skønnes at medføre en reduktion på usikkert 0,5 mio. ton CO₂ årligt.

Lempelsen af elvarmeafgiften vurderes at fremme den grønne omstilling i varmesektoren ved bl.a. at øge udbredelsen af både individuelle varmepumper og varmepumper i fjernvarmen. Derudover øges tilskyndelsen til at nyttiggøre overskudsvarme. Lempelse af elvarmeafgiften vil medføre et skifte væk fra fossile brændsler over mod elvarme. Det skønnes med stor usikkerhed, at skiftet på sigt vil reducere den årlige CO₂-udledning med ca. 0,1 mio. ton.

Elvarme vil i et vist omfang erstatte opvarmning fra brændeovne m.v., hvilket vil reducere udledningen af partikler. Forhøjelsen af afgiften på fossile brændsler vil omvendt trække i retning af et øget forbrug af opvarmning fra brændeovne m.v.

En nedsættelse af elvarmeafgiften forventes at øge det samlede elforbrug.

Det vurderes, at lempelsen af elvarmeafgiften vil øge det årlige elforbrug med ca. 1 mia. kWh på sigt. Vurderingen er forbundet med en vis usikkerhed. Stort set al elproduktion sker inden for EU's kvotesektor, der er omfattet af EU's kvotehandelssystem (kvotesektoren). Danmark har ikke særskilte reduktionsmål i kvotesektoren. I et kvotesystem vil en øget udledning fra et område blive udlignet af en tilsvarende mindre udledning et andet sted i EU, hvorfor der i udgangspunktet ikke er en klimaeffekt af national energipolitik i kvotesektoren. Med den nye aftale om rammerne for kvotehandelssystemet for 2021-30 vil overskydende kvoter i systemet blive overført til den markedsstabiliserende kvotereserve, hvorfra en del af kvoterne vil blive annulleret. Det vil føre til en lavere drivhusgasudledning fra EU's kvotesektor. En stigning kan på kort sigt medføre mere udledning, hvoraf en betydelig del af denne på lang sigt vil blive neutraliseret af kvotesystemet. Når systemet er i balance igen, vil dynamikken i systemet være den samme som før den nye aftale.

6.2. Forhøjelse af afgiftssatserne i cfc-afgiftsloven

Det skønnes, at reduktionen i forbruget af industrielle drivhusgasser, som følge af afgiftsforhøjelsen, vil medføre en reduktion i udledningen af drivhusgasser på ca. 100.000 tons CO₂ akkumuleret i perioden 2021-2030.

Afgiften af cfc og andre industrielle drivhusgasser pålægges gassen CFC, som medvirker til at nedbryde ozonlaget, samt på de industrielle drivhusgasser HFC'er, PFC'er og SF₆, der alle øger drivhuseffekten. Anvendelsen af CFC blev dog forbudt i 1996 og er derfor i dag stort set udfaset.

Drivhuseffekten af de industrielle drivhusgasser HFC'er, PFC'er og SF₆ måles i GWP. GWP-værdien for de industrielle drivhusgasser varierer ifølge den seneste opgørelse fra FN's klimapanel fra 1 til ca. 23.000. Det vil sige, at visse industrielle stoffer har en klimaeffekt, der er helt op til ca. 23.000 gange kraftigere end CO₂.

Den forslåede forhøjelse af afgiften af visse industrielle drivhusgasser vil sikre, at afgiftssatserne vil blive afbalanceret og fastsat i forhold til CO₂-afgiften, der i 2021 vil udgøre 178,5 kr. pr. ton. Herunder vil ophævelsen af afgiftssatsloftet på 600 kr. pr. kg sikre, at de industrielle drivhusgasser med en meget høj klimabelastning beskattes efter deres reelle GWP-værdi.

Forhøjelsen af afgiften af visse industrielle drivhusgasser vil øge incitamentet til anvendelse af mere miljøvenlige industrielle drivhusgasser med en lavere GWP-værdi eller helt afgiftsfrie alternativer. Hertil vil forhøjelse af afgiftsniveaet øge incitamentet til udvikling af mere miljøvenlige alternativer. Forhøjelsen vil ligeledes tilskynde til yderligere reduktion af spild fra eksisterende anlæg og til opsamling og genanvendelse af stofferne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indebærer ændringer i energiafgiftslovene, som skal meddeles Europa-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet.

Elpatronordningen er tidligere blevet notificeret til Europa-Kommissionen i henhold til EU's statsstøtteregler. Det er fortsat vurderingen, at elpatronordningen kan indebære statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, men at en eventuel støtte vil være forenelig med det indre marked, jf. artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr.

651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (den gældende generelle gruppefritagelsesforordning). Reguleringen af afgiftslempelsen i elpatronordningen vil derfor blive indberettet til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 11 i gruppefritagelsesforordningen.

Ophævelsen af bagatelgrænsen i cfc-afgiftsloven vurderes ikke at indebære forskelsbehandling i EU-retlig forstand, da bagatelgrænsen ophæves for både import af varer som indeholder afgiftspligtige stoffer og national fremstilling af afgiftspligtige stoffer.

Lovforslagets ørige elementer indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra 25. september til 23. oktober 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstands-vindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiske- riforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Rertursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere, Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Lederne Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Branche-foreningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Forslaget om forhøjelse af rumvarmeafgiften for fossile brændsler vurderes at medføre et umiddelbart merprovenu på 490 mio. kr. i 2021, som vurderes at falde til 435 mio. kr. i 2025 og 250 mio. kr. varigt.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af afgiften af visse industrielle drivhusgasser skønnes at indebære et samlet merprovenu på ca. 5 mio. kr. i 2021.</p>	Forslaget om lempelse af elvarmeafgiften vurderes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 550 mio. kr. i 2021, som forventes at stige frem mod 2025, hvorfor det umiddelbare mindreprovenu skønnes at udgøre 625 mio. kr. i 2025.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget vurderes at medføre administrative besparelser for Skatteforvaltningen svarende til 1,1 mio. kr. i 2021, 4,3 mio. kr. årligt i 2022-2023 og en varig årlig besparelse på 5,7 mio. kr. fra 2024 og frem.	Forslaget vurderes at medføre udgifter på 0,1 mio. kr. i 2020.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vurderes at medføre en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på 65 mio. kr. i 2021 stigende til ca. 105 mio. kr. i 2025	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<p>Forslaget skønnes set i forhold til det nuværende niveau for CO₂-udledningerne at medføre en samlet reduktion på 0,6 mio. ton CO₂ årligt.</p> <p>Forslaget om lempelse af elvarmeafgiften forventes at føre</p>	Ingen

	<p>til en lavere drivhusgasudledning fra EU's kvotesektor.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af afgiften af visse industrielle drivhusgasser forventes at reducere udledningen af drivhusgasser med ca. 100.000 tons CO₂ akkumuleret frem til 2030.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslagets ændringer i energiafgiftslovene skal meddeles Europa-Kommissionen i henhold til energibeskatningsdirektivet.</p> <p>Det vurderes, at den foreslåede regulering af afgiftslempelsen i elpatronordningen kan indebære statsstøtte, og at denne støtte er forenelig med det indre marked, jf. artikel 44 i gruppefritagelsesforordningen (Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014).</p> <p>Det vurderes, at den foreslåede ophævelse af bagatelgrænsen i cfc-afgiftsloven ikke indebærer forskelsbehandling i EU-retlig forstand.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I henhold til elafgiftslovens § 6, stk. 1, 1. pkt., betales der elvarmeafgift af forbrug af elektricitet anvendt til opvarmning af ferielejligheder til eget brug, sommerhuse og helårsboliger, når forbruget af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger. De første 4.000 kWh af det årlige forbrug af elektricitet i helårsboliger, ferielejligheder og sommerhuse, som opvarmes ved elektricitet, er omfattet af elafgiftslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., og der betales derfor den almindelige elafgift på 89,2 øre pr. kWh i 2020.

I elvarmeafgift betales en afgift på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020. Satsen med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 2. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger. Det er alene den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh,

der reguleres. Elvarmeafgiften udgør i 2020 21,0 øre pr. kWh, mens elvarmeafgiften i 2021 vil udgøre 15,8 øre pr. kWh.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at den gældende sats på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) ændres til 0,8 øre pr. kWh. Det følger således af den foreslåede ændring af *stk. 1, 1. pkt.*, at elvarmeafgiften for afgiftspligtig elektricitet, der bruges til opvarmning af ferielejligheder til eget brug, sommerhuse og helårsboliger, ændres til 0,8 øre pr. kWh.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver billigere at varme op med grøn elektricitet. Nedsættelsen af elvarmeafgiften vil øge tilskyndelsen til at anvende eldrevne varmepumper m.v. i helårsboliger m.v. Nedsættelsen vil dermed fremme elektrificeringen i varmeforsyningen og styrke den grønne omstilling.

Til nr. 2

I henhold til elafgiftslovens § 6, stk. 2, indekseres den almindelige elafgift og elvarmeafgiften i elafgiftsloven efter udviklingen i nettoprisindekset. Indekseringen indebærer, at afgiftssatserne stiger i takt med øvrige prisstigninger for at undgå, at afgifterne udhules over tid som følge af inflation.

Indekseringen af den almindelige elafgift og elvarmeafgiften foretages i et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau. I 2020 udgør grundbeløbet i 2015-niveau for den almindelige elafgift 85,9 øre pr. kWh og grundbeløbet i 2015-niveau for elvarmeafgiften udgør 20,4 øre pr. kWh, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 1. I 2020 udgør den almindelige elafgift 89,2 øre pr. kWh, og elvarmeafgiften udgør 21,0 øre pr. kWh i 2020, mens den almindelige elafgift vil udgøre 90,0 øre pr. kWh, og elvarmeafgiften vil udgøre 15,8 øre pr. kWh i 2021.

Det foreslås, at *stk. 2* ændres, så der alene henvises til satsen i *stk. 1, 2. pkt.* Dermed vil det fremadrettet kun være den almindelige elafgift, der udgør 85,9 øre pr. kWh (2015-niveau) i 2020, der vil skulle indekseres. Den foreslåede ændring vil medføre, at elvarmeafgiften ikke indekseres fremover.

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiftsniveauet for elvarmeafgiften bliver fastholdt på energibeskatningsdirektivets minimumssats på 0,8 øre pr. kWh, som det er blevet aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at elvarmeafgiften skal fastsættes til.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at sondringen mellem en momsregistreret virksomheds forbrug af afgiftspligtig elektricitet anvendt til procesformål og rumvarme m.v. ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 4

Efter gældende ret ydes der som udgangspunkt ikke tilbagebetaling af elafgift for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Efter gældende ret ydes der dog tilbagebetaling af elafgift for afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., nedsat med satsen, der følger af elaf-

giftslovens § 6, stk. 1, 1. pkt., jf. § 11, stk. 3, 7. pkt. Dette medfører, at momsregistrerede virksomheder har mulighed for delvis tilbagebetaling af elafgift for momsregistrerede virksomheder, der har anvendt afgiftspligtig elektricitet til f.eks. vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, komfortkøling m.v. svarende til elvarmeafgiften. Den del af elafgiften, der ikke kan ydes tilbagebetaling for, udgør rumvarmeafgiften. Det medfører, at momsregistrerede virksomheder betaler rumvarmeafgift af forbrug af elektricitet anvendt til rumvarme, varmt brugsvand og komfortkøling. Rumvarmeafgiften svarer til elvarmeafgiften, og udgør i 2020 21,0 øre pr. kWh, og vil i 2021 udgøre 15,8 øre pr. kWh.

Det foreslås at ophæve stk. 3, 1.-9. pkt., da der ikke længere vil være behov for reglerne om momspligtige virksomheders delvise tilbagebetaling af elafgift af elektricitet forbrug til rumvarme m.v., da momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift foreslås lempet fra 15,8 øre pr. kWh i 2021 til 0,4 øre pr. kWh svarende til EU's minimumssatser i energibeskatningsdirektivet. Det vil medføre, at momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v.

Til nr. 5-7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at sondringen mellem en momsregistreret virksomheds forbrug af afgiftspligtig elektricitet anvendt til procesformål og rumvarme m.v. ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 8

I henhold til elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, finder elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., ikke anvendelse for elektricitet, som er omfattet af elafgiftslovens § 11 e, stk. 2, om udlejere af campingpladser opgørelse og måling af afgiftspligtig elektricitet, som er forbrugt af en lejers campingenhed. Elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, medfører, at der ydes tilbagebetaling af afgift anvendt til opladning af gæsters medbragte eldrevne registrerede køretøjer som for procesforbrug når denne adgang til tilbagebetaling som hovedregel ellers begrænses for eldrevne registrerede køretøjer, jf. § 11, stk. 3, 12. pkt. Elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, er betinget af, at det kun er de omhandlede fremmede elbiler, der får foretaget denne opladning.

Elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, skal ses i sammenhæng med § 11, stk. 3, 12. pkt., som medfører en særlig begrænsning i momsregistrerede virksomheders adgang til tilbagebetaling af elafgift i forbindelse med lagring af elektricitet i komponenter, herunder batterier, som benyttes til fremdrift af eldrevne registrerede køretøjer. Denne særlige begrænsning gælder dog af administrative grunde ikke for reparatører af køretøjer, i det omfang de oplader komponenter til fremdrift af fremmede eldrevne køretøjer i forbindelse med, at de reparerer disse, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 15. pkt. Elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., blev indført ved § 4, nr. 1, i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og bestemmelsen har først virkning fra 1. januar 2022, jf. § 8, nr. 1, i lov nr. 1585 af 27. december 2019. Af administrative hensyn finder elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., ikke anvendelse på elektricitet omfattet af elafgiftslovens § 11, e, stk. 2

Det foreslås at indsætte som 7. pkt. i stk. 3, at 1. pkt. ikke skal finde anvendelse for afgiftspligtig elektricitet, som en udlejer af campingpladser forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, jf. stk. 1. Den foreslåede ændring medfører, at der ydes tilbagebetaling af afgift af elektricitet anvendt til opladning af gæsters medbragte eldrevne registrerede køretøjer som for procesforbrug, når denne adgang til tilbagebetaling som hovedregel ellers begrænses for eldrevne registrerede køretøjer, jf. § 11, stk. 3, 12. pkt.

Dermed videreføres reglen i elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, som foreslås ophævet i lovforslagets § 1, nr. 27. Elafgiftslovens § 11 e foreslås ophævet, da der ikke længere vil være behov for, at en udlejer af en campingenhed skal opgøre og måle den afgiftspligtige elektricitet, som går til en lejers medbragte campingenhed, da momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Det administrative hensyn, som elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, varetager, skal dog forsat bibeholdes, og derfor foreslås bestemmelsen videreført ved at indsætte reglen i den foreslåede § 11, stk. 3, 7. pkt.

Til nr. 9

Efter gældende ret ydes der som udgangspunkt ikke tilbagebetaling af elafgift for afgiftspligtig elektricitet, som forbruges til opvarmning, komfortkøling og varmt brugsvand, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Efter gældende ret ydes der dog tilbagebetaling af elafgift for afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., nedsat med satsen, der følger af elafgiftslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., jf. § 11, stk. 3, 7. pkt. Dette medfører, at momsregistrerede virksomheder, der har anvendt afgiftspligtig elektricitet til eksempelvis vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, komfortkøling m.v., har mulighed for delvis tilbagebetaling af elafgift.

En momsregistreret virksomhed kan i dag få tilbagebetaling af elafgift i henhold til elafgiftslovens § 11, stk. 4, af den af virksomheden forbrugte elektricitet ned til 0,4 øre pr. kWh, når der er tale om elektricitet anvendt til rumvarme m.v. i de stk. 4, nr. 1-6, oplyste tilfælde.

Der ydes f.eks. tilbagebetaling af elafgift af afgiftspligtig elektricitet, der anvendes til opvarmning af lokaler til mindst 45° C, jf. stk. 4, nr. 1, opvarmning af staldbygninger, jf. stk. 4, nr. 2, eller opvarmning ved opførelse og reovering af bygninger, jf. stk. 4, nr. 6.

Det foreslås at ophæve *stk. 4*, da der ikke længere vil være behov for reglerne som præciserer i hvilke tilfælde en momsregistreret virksomhed kan få tilbagebetalt elafgift ned til 0,4 øre pr. kWh af afgiftspligtig elektricitet anvendt til rumvarme m.v., da det foreslås i lovforslaget § 1, nr. 5, at momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift nedsættes til 0,4 øre pr. kWh. Dette medfører, at momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v. Derfor vil regler, som præciserer i hvilke tilfælde en momsregistreret virksomhed kan få tilbagebetalt elafgift ned til 0,4 øre pr. kWh af afgiftspligtig elektricitet anvendt til rumvarme m.v., være overflødige.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at sondringen mellem en momsregistreret virksomheds forbrug af afgiftspligtig elektricitet anvendt til procesformål og rumvarme m.v. ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 og 11.

Til nr. 11

Efter gældende ret ydes der tilbagebetaling af elafgiften forbrugt til en momsregistreret virksomheds rumvarme m.v., når den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet er blevet opgjort som den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler (direkte måling), jf.

elafgiftslovens § 11, stk. 5, 4. pkt.

Virksomheder kan vælge at opgøre forbruget på andre måder end ved direkte måling af elektricitet, såfremt virksomheden kan godtgøre, at den ikke får en større tilbagebetaling af elafgift, end den ville ved direkte måling af elforbruget, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 5, 5. pkt. En virksomhed kan vælge imellem tre metoder ved opgørelsen af mængden af ikke-tilbagebetalingsberettiget elektricitet, jf. elafgiftslovens jf. § 11, stk. 5, 6. pkt., nr. 1-3: 1) efter den faktiske mængde elektricitet i de nævnte anlæg opgjort efter måler, 2) efter den fremstillede mængde varme opgjort efter måler ganget med 1,1 eller 3) efter den installerede effekt ganget med 350 timer pr. måned eller den målte driftstid.

Det foreslås at ophæve *stk. 5, 4.-6. pkt.*, da der ikke længere vil være behov for reglerne om måling og opgørelse af afgiftspligtig elektricitet, som en momsregistreret virksomhed skal betale rumvarmeafgift af, da det foreslås i lovforslaget § 1, nr. 5, at momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift nedsættes til 0,4 øre pr. kWh. Dette medfører, at momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v.

Til nr. 12

Efter gældende ret kan virksomheder som alternativ til fordeling af elforbruget mellem procesformål og forbrug til rumvarme/komfortkøling ved måling vælge at betale en afgift af forbruget af rumvarme/komfortkøling på baggrund af en standardafgift pr. m² pr. måned (kvadratmeterafgift), hvormed godtgørelsen nedsættes, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 6. Afgiften betales ved, at den samlede godtgørelse nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned mod, at det samlede energiforbrug henregnes til proces. Såfremt der er tale om rumvarme/komfortkøling til et rumareal på over 100 m², er det en betingelse, at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af elforbruget til rumvarme/komfortkøling ville medføre en større tilbagebetaling af afgift, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 7, 1. pkt., dvs. en virksomhed mindst skal betale det samme i afgift, som ville blive betalt i afgift ved direkte måling af elforbruget til rumvarme m.v.

Virksomheder, som via det samme forsyningsnet forsynes med varmt brugsvand og varmt vand til procesformål, kan vælge at fastsætte forbruget af varmt brugsvand ved andet end måling (50 GJ-reglen), jf. elafgiftslovens § 11, stk. 7, 4. pkt. Det er en betingelse for anvendelsen af 50 GJ-reglen, at det faktiske forbrug til varmt brugsvand er mindre end 50 GJ om året, og at virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling af forbruget af varmt brugsvand ville medføre en større tilbagebetaling af afgift, dvs. en virksomhed mindst skal betale det samme i afgift ved direkte måling af forbruget af varmt brugsvand.

Virksomheder, som anvender kvadratmeterreglen eller 50 GJ-reglen til opgørelse af elektricitet forbrugt til rumvarme m.v., jf. elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7, er ikke berettigede til tilbagebetaling af elafgift for elektricitet forbrugt til rumvarme m.v. efter elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Til gengæld kan de opnå godtgørelse af elafgift vedrørende dette forbrug efter reglerne for proces.

Efter gældende ret kan virksomheder, der påbegynder måling under særlige omstændigheder, benytte de herved opnåede målerdata på tidligere perioder, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 8. Bestemmelsen omfatter de afgiftsperioder, som i forvejen ikke er omfattet af den treårige forældelse på tidspunktet for iværksættelse af korrekt direkte måling. Derudover er bestemmelsen bl.a. betinget af: 1)

tilladelse fra Skatteforvaltningen, 2) der skal fremlægges månedsvise registreringer af målervisninger i den pågældende 12 måneders periode, 3) virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold skal som udgangspunkt være uændrede, og 4) at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden

Det foreslås at ophæve *stk. 6-8*, da der ikke længere vil være behov for regler om måling og opgørelse af afgiftspligtig elektricitet, som en momsregistreret virksomhed skal betale rumvarmeafgift af, da det foreslås i lovforslaget § 1, nr. 5, at momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift nedsættes til 0,4 øre pr. kWh. Dette medfører, at momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v.

Efter gældende ret skal der betales overskudsvarmeafgift ved nyttiggørelse af varme, varmt brugsvand og varm luft, der ved hjælp af særlige installationer er udnyttet fra en virksomheds forbrug af elektricitet anvendt til procesformål, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Reglerne om overskudsvarmeafgift er nærmere fastsat i elafgiftslovens § 11, stk. 9-14. Reglerne fastlægger, at i den situation, hvor der i forbindelse med energianvendelse i en særlig proces samtidig udtages varme ved særlige installationer, skal den energimængde, der udtages til rumopvarmning, belastes med en afgift, der omtrent svarer til rumvarmeafgiften, for at undgå en afgiftsbetinget fremstilling af overskudsvarme. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, jf. § 11 c, stk. 1, at virksomheder, der er momsregistrerede, som udgangspunkt kan få tilbagebetalt elafgift af den af virksomheden forbrugte elektricitet ned til 0,4 øre pr. kWh (procesafgift). Dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, omfatter f.eks. forbrug af elektricitet til belysning, maskiner, produktion m.v.

Elektricitet anvendt til rumvarme m.v. pålægges rumvarmeafgift, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift svarer til elvarmeafgiften, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., jf. § 6, stk. 1, 2. pkt. Momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift udgør 21,0 øre pr. kWh i 2020, og vil i 2021 udgøre 15,8 øre pr. kWh.

Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne forskellen mellem momsregistrerede virksomheders procesafgift og rumvarmeafgift, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion. Efter gældende ret beskattes overskudsvarme med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Der er ikke tale om en almindelig afgift, da overskudsvarmeafgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Der er imidlertid fastsat en række undtagelser til udgangspunktet om, at overskudsvarme beskattes med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau). Beskatningen af virksomheders eksterne leverancer af overskudsvarme er omfattet af en særlig øvre grænse for afgiftens størrelse (den såkaldte vederlagsregel). Vederlagsreglen indebærer, at afgiften højst kan udgøre 33 pct. af vederlaget for varmeleverancen, jf.

elafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt. Der gælder endvidere særlige satser for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed med særlige processer, hvor der er fastsat en særligt lav sats. Der er f.eks. tale om overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer. De særlige satser for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder særlige, nedsatte satser for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempe, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Det foreslås at ophæve *stk. 9-14* om overskudsvarmeafgift af elbaseret overskudsvarme. Der vil ikke længere behov for reglerne om overskudsvarmeafgift af elbaseret overskudsvarme, da det foreslås i lovforslaget § 1, nr. 5, at momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift nedsættes til 0,4 øre pr. kWh. Dette medfører, at momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i rumvarmeafgift og i procesafgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet. Hermed ophører behovet for en afgift på elbaseret overskudsvarme, da reglerne om overskudsvarmeafgift tager udgangspunkt i satsforskellen mellem momsregistrerede virksomheders procesafgift og rumvarmeafgift.

Til nr. 13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at sondringen mellem en momsregistreret virksomheds forbrug af afgiftspligtig elektricitet anvendt til procesformål og rumvarme m.v. foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 14

Elafgiftslovens § 11, stk. 16, fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempe for fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Det foreslås i *stk. 16* at lempe grænserne for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå tilbagebetaling af afgift fra 58,9 kr. til 2,2 kr. pr. GJ leveret fjernvarme ab værk eller fra 21,2 øre til 0,8 øre pr. kWh leveret fjernvarme ab værk. Den foreslåede ændring medfører, at grænserne for tilbagebetaling elafgift i henhold til elpatronordningen vil blive afstemt i forhold den foreslåede lempe af elvarmeafgiften for ikke erhverv, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslås desuden, at (2015-niveau) udgår i *stk. 16*. Det er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 15

I henhold til elafgiftslovens § 11, stk. 16, 4. pkt., indekseres afgiftslempelsen i elpatronordningen efter udviklingen i nettoprisindekset. Indekseringen indebærer, at niveauet for afgiftslempelsen stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiftslempelsen udhules over tid som følge af inflation.

Indekseringen af elpatronordningens afgiftslempe foretages i to grundbeløb, der er fastsat i 2015-

niveau på henholdsvis 58,9 kr. pr. GJ leveret varme ab værk og 21,2 øre pr. kWh leveret varme ab værk. I 2020 udgør elpatronordningens afgiftslempelsen 61,3 kr. pr. GJ leveret varme ab værk og 22,1 øre pr. kWh leveret varme ab værk.

Det foreslås, at *stk. 16, 4. pkt.*, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil medføre, at grænserne for tilbagebetaling af elafgift i henhold til elpatronordningen ikke indekseres fremover. Dermed vil grænserne for tilbagebetaling af elafgift i henhold til elpatronordningen blive fastholdt på de foreslåede satser på 2,2 kr. pr. GJ leveret varme ab værk og 0,8 øre pr. kWh leveret varme ab værk, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 16

Der er tale om konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 17

Efter gældende ret kan momsregistrerede virksomheder, der anvender elbaseret fjernvarme til procesformål i virksomheden, vælge at foretage en særlig opgørelse af tilbagebetaling af elafgift, når varmen er omfattet af elpatronordningen, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 18, 1. pkt. Momsregistrerede virksomheder, der vælger at gøre brug af den særlige opgørelsesmetode, har herefter ret til tilbagebetaling af elafgiften på sådanne varmeleverancer med de samme procentsatser, som gælder for brændselsbaseret varme, der anvendes til procesformål. Formålet med bestemmelsen er, at der ikke opstår en væsentlig afgiftsmæssig forskel, hvis der anvendes elektricitet eller brændsel til produktion af varme, der er omfattet af elpatronordningen.

Virksomheder, der vælger at anvende metoden, skal herefter nedsætte afgiftstilbagebetalingen med 2,0 pct. for varme til procesformål, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 18, 2. pkt. For elbaseret varme, der anvendes dels til procesformål dels til rumvarme, skal virksomheden anvende de gældende fordelingsregler, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 18, 4. og 5. pkt.

Det foreslås at ophæve *stk. 18, 3.-5. pkt.*, da de gældende fordelingsregler mellem afgiftspligtig elektricitet anvendt til henholdsvis procesformål og rumvarme m.v. vil være overflødige, da det som en del af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 er blevet aftalt at nedsætte momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift fra 15,8 øre pr. kWh i 2021 til 0,4 øre pr. kWh svarende til EU's minimumssatser i energibeskatningsdirektivet. Det vil medføre, at momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v.

Til nr. 18

Efter gældende ret skal virksomheder, der vælger at anvende den særlige opgørelsesmetode for godtgørelse af elafgift på varmeleverancer efter elafgiftslovens § 11, stk. 18, anvende denne metode for hele kalenderåret, og metoden kan ikke kombineres med andre opgørelsesmetoder, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 19, 1. pkt.

For virksomheder, der vælger at anvende den særlige opgørelsesmetode efter stk. 19, 1. pkt., er elafgiftslovens øvrige regler, herunder reglerne for opgørelsesperioder og overskudsvarmeafgift uændrede, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 19, 2. pkt.

Det foreslås, at henvisningen til overskudsvarmeafgifter udgår af *stk. 19, 2. pkt.*, da reglerne om overskudsvarmeafgift vil være overflødige, som følge af, at det i lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås at ophæve overskudsvarmeafgiften på elbaseret overskudsvarme.

Det foreslås desuden at foretage konsekvensændringer i *stk. 19*, som følge af lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det bl.a. foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 9-14.

Til nr. 19 og 20

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det bl.a. foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 9-14.

Til nr. 21-23

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at sondringen mellem en momsregistreret virksomhed forbrug af afgiftspligtig elektricitet anvendt til procesformål og rumvarme m.v. ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 24

Efter gældende ret kan momsregistrerede lystbådehavne og campingpladser få tilbagebetaling af elafgiften for den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads eller en campingplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer eller campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, fordi elektriciteten anses som forbrugt af udlejeren af havnepladsen eller campingpladsen, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1. Dette indebærer, at lejers betaling for leje af havnepladsen eller campingpladsen ikke må afhænge af, hvor meget elektricitet den enkelte lejer har forbrugt under opholdet på udlejers havneplads eller campingplads.

Det er en betingelse for at få godtgørelse af elafgiften omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at den elektricitet, som går til lejers medbragte lystfartøj eller campingenhed, opgøres på baggrund af målinger af elektriciteten, jf. elafgiftslovens § 11 e. Måling kan ske ved direkte måling af den samlede mængde elektricitet til de medbragte enheder. Det kan også ske ved indirekte måling forstået på den måde, hvis udlejer af havnepladser eller campingpladser kun måler på det øvrige elforbrug, så vil den samlede mængde elektricitet til lejers medbragte enheder kunne opgøres som en reststørrelse, dvs. som indkøbt elektricitet fratrukket den målte mængde elektricitet.

Elektricitet, som går til lejernes medbragte enheder, skal fordeles mellem procesforbrug og forbrug til rumvarme m.v. De gældende regler om måling til fordelingen mellem proces- og rumvarmeforbrug efter elafgiftslovens § 11, stk. 5-7, er ikke egnede til at opgøre proces- og rumvarmeforbruget i lejers medbragte enheder, eftersom der er tale om fremmede private enheder, og ophold på udlejers havneplads eller campingplads kan være ganske kortvarige. Fordelingen mellem proces og rumvarme for elektricitet forbrugt af lejers medbragte enheder sker derfor på baggrund af en skematisk regel, jf. elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2, 2. og 3. pkt. Herefter anses elektricitet forbrugt i månederne april-september for procesforbrug, jf. elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., mens elektricitet forbrugt i kalenderårets resterende måneder henregnes som rumvarmeforbrug, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., jf. elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås at ophæve § 11 e som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, hvor det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1.-9. pkt. Der vil ikke længere være behov for, at en udlejer af en havneplads

eller campingenhed skal opgøre og måle den afgiftspligtige elektricitet, som går til en lejers medbragte lystfartøj eller campingenhed, da momsregistrerede virksomheder vil skulle betale det samme i afgift af deres afgiftspligtige forbrug af elektricitet, der anvendes til procesformål og rumvarme m.v.

Til nr. 25

Elafgiftslovens § 11 f fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Det foreslås i *stk. 1* at forhøje grænserne for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse fra 58,9 kr. til 2,2 kr. pr. GJ leveret fjernvarme eller fra 21,2 øre til 0,8 øre pr. kWh leveret fjernvarme (2015-niveau). Den foreslåede ændring vil medføre, at grænserne for tilbagebetaling af elafgift i henhold til elpatronordningen vil blive afstemt i forhold den foreslåede lempelse af elvarmeafgiften for ikke erhverv aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020.

Det foreslås desuden, at (2015-niveau) udgår i *stk. 1*. Det er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 26

I henhold til elafgiftslovens § 11 f, *stk. 1, 4. pkt.*, indekseres afgiftslempelsen i elpatronordningen efter udviklingen i nettoprisindekset. Indekseringen indebærer, at niveauet for afgiftslempelsen stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiftslempelsen udhules over tid som følge af inflation.

Indekseringen af elpatronordningens afgiftslempelse foretages i to grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau på henholdsvis 58,9 kr. pr. GJ og 21,2 øre pr. kWh. I 2020 udgør elpatronordningens afgiftslempelse 61,3 kr. pr. GJ og 22,1 øre pr. kWh.

Det foreslås, at *stk. 1, 4. pkt.*, ophæves. Den foreslåede ophævelse vil medføre, at grænserne for tilbagebetaling af elafgift i henhold til elpatronordningen ikke indekseres fremover. Dermed vil grænserne for tilbagebetaling af elafgift i henhold til elpatronordningen blive fastholdt på de foreslåede satser på 2,2 kr. pr. GJ leveret varme af værk og 0,8 øre pr. kWh leveret varme af værk.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift af naturgas og bygas, der forbruges her i landet, jf. gasafgiftslovens § 1, *stk. 1*. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule pr. normal m³ 215,8 øre pr Nm³ (2015-niveau), jf. gasafgiftslovens § 1, *stk. 2, 1. pkt.*

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. gasafgiftslovens § 1, *stk. 2, 1. pkt.* Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmemeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt

i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 1, stk. 2, nr. 1*, for naturgas og bygas forhøjes fra 215,8 øre pr. Nm³ til 236,8 øre pr. Nm³. Eftersom afgiftssatsen oplistet i kulafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., reguleres efter nettoprisindekset, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., vil afgiften i 2021 være 248,6 øre pr. Nm³.

Til nr. 2

Gasafgiftslovens § 8, stk. 3, fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Gasafgiftslovens § 8 a fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Det foreslås i *stk. 8, stk. 3, 2. og 3. pkt.*, at forhøje grænsen for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 45,4 kr. til 49,8 kr. pr. GJ leveret fjernvarme (2015-niveau). Den foreslåede ændring vil medføre, at grænserne for tilbagebetaling af energiafgift i henhold til elpatronordningen fortsat vil være afstemt efter rumvarmeafgiften for fossile brændsler, der foreslås forhøjet som en del af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Eftersom satsgrænsen i elpatronordningen reguleres efter nettoprisindekset, jf. gasafgiftslovens § 8, stk. 3, 4. pkt., og gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1, 4. pkt., vil grænsen i 2021 være 52,3 kr. pr. GJ.

Til nr. 3

Efter gældende ret kan en momsregistreret virksomhed få tilbagebetalt energiafgiften af afgiftspligtig gas, som anvendes til procesforbrug i landbrug og lignende erhverv, jf. gasafgiftslovens § 10 b. Der er tale om procesforbrug, som udelukkende vedrører jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl. Dette forbrug vedrører f.eks. opvarmning af staldbygninger og korntørring af egne produkter i landbruget. Tilbagebetalingen nedsættes med 1,8 pct. af den fulde energiafgift, jf. gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i 2. pkt., at 1,8 pct. ændres til 1,6 pct. Den foreslåede ændring sker som en følge af lovforslagets § 2, nr. 1, hvor det foreslås, at afgiften på fossile brændsler foreslås forhøjet fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ. Den foreslåede ændring vil medføre, at det gældende niveau for landbrug og lignende erhvervs afgiftslempelse, jf. gasafgiftslovens § 10 b, fastholdes.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders, koksgrus, jordoliekoks, brunkulbriketter, brunkul og bitumen m.v. jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4. Afgiften udgør for stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders, koksgrus, jordoliekoks, brunkulbriketter, brunkul og bitumen m.v. 54,5 kr. pr. GJ, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 2, nr. 1*, for stenkulsbriketter, samt koks, cinders, koksgrus, jordoliekoks, brunkulbriketter, brunkul og bitumen m.v. forhøjes fra 54,5 kr. pr. GJ til 59,8 kr. pr. GJ. Eftersom afgiftssatsen oplistet i kulafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 1, reguleres efter nettoprisindekset, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 62,8 kr. pr. GJ.

Til nr. 2

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af varme produceret ved forbrænding af affald, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 5. Afgiften for varme produceret ved forbrænding af affald udgør 45,4 kr. pr. GJ, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 2.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 2, nr. 2*, for varme produceret ved forbrænding af affald forhøjes fra 45,4 kr. pr. GJ til 49,8 kr. pr. GJ. Eftersom afgiftssatsen oplistet i kulafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 2, reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 52,3 kr. pr. ton.

Til nr. 3

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders, og koksgrus jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1.

Efter gældende ret betales der en afgiftssats på 1.526 kr. pr. ton af stenkul, inkl. stenkulsbriketter, samt koks, cinders og koksgrus, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 1, når en registeret virksomhed ikke foretager opgørelse af det afgiftspålagte brændsels faktiske brændværdi.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaf tale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. stk. 4, nr. 1*, for stenkulsbriketter, samt koks, cinders og koksgrus forhøjes fra 1.526 kr. pr. ton til 1.674 kr. pr. ton. Eftersom afgiftssatsen oplyst i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 1, reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 1758 kr. pr. ton.

Til nr. 4

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af jordoliekok, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Efter gældende ret betales der en afgiftssats på 1.799 kr. pr. ton af jordoliekok, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 2, når en registeret virksomhed ikke foretager opgørelse af det afgiftspålagte brændsels faktiske brændværdi.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaf tale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 4, nr. 2*, for jordoliekok forhøjes fra 1.799 kr. pr. ton til 1974 kr. pr. ton. Eftersom afgiftssatsen oplyst i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 2, reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 2073 kr. pr. ton.

Til nr. 5

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af brunkulsbriketter og brunkul, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 3.

Efter gældende ret betales der en afgiftssats på 1.036 kr. pr. ton af brunkulsbriketter og brunkul, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 3, når en registeret virksomhed ikke foretager opgørelse af det afgiftspålagte brændsels faktiske brændværdi.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaf tale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt

i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 4, nr. 3*, forhøjes fra 1.036 kr. pr. ton til 1.137 kr. pr. ton. Eftersom afgiftssatsen oplyst i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 3, reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 1.194 kr. pr. ton.

Til nr. 6

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af bitumen m.v., med et vandindhold på mindst 27 pct., jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, litra a.

Efter gældende ret betales der en afgiftssats på 1.559 kr. pr. ton af bitumen m.v., med et vandindhold på mindst 27 pct., når en registeret virksomhed ikke foretager opgørelse af de afgiftspålagte brændslers faktiske brændværdi, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 4.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 4, nr. 4*, for bitumen m.v. med et vandindhold på mindst 27 pct. forhøjes fra 1.559 kr. pr. ton til 1.711 kr. pr. ton. Eftersom afgiftssatsen oplyst i kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 4, reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 1.796 kr. pr. ton.

Til nr. 7

Efter gældende ret betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet til statskassen af bitumen m.v., med et vandindhold på mindre end 27 pct., jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, litra b.

Efter gældende ret betales der en afgiftssats på 2.049 kr. pr. ton af bitumen m.v., med et vandindhold på mindre end 27 pct., når en registeret virksomhed ikke foretager opgørelse af de afgiftspålagte brændslers faktiske brændværdi, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 4, nr. 5.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 4, nr. 5*, for bitumen m.v. med et vandindhold på mindre end 27 pct. forhøjes fra 2.049 kr. pr. ton til 2.248 kr. pr. ton. Eftersom afgiftssatsen for bitumen m.v. reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 5, vil afgiften i 2021 være 2.361 kr. pr. ton.

Til nr. 8

Kulafgiftslovens § 7, stk. 3, fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Kulafgiftslovens § 7 b fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Det foreslås i § 7, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, og § 7 b, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, at forhøje grænsen for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 45,4 kr. til 49,8 kr. pr. GJ leveret fjernvarme (2015-niveau). Den foreslåede ændring vil medføre, at grænserne for tilbagebetaling af energiafgift i henhold til elpatronordningen fortsat vil være afstemt efter rumvarmeafgiften for fossile brændsler, der foreslås forhøjet som en del af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Eftersom satsgrænsen i elpatronordningen reguleres efter nettoprisindekset, jf. kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 4. pkt., og kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1, 4. pkt., vil grænsen i 2021 være 52,3 kr. pr. GJ.

Til nr. 9

Efter gældende ret kan en momsregistreret virksomhed få tilbagebetalt energiafgiften af afgiftspligtig gas, som anvendes til procesforbrug i landbrug og lignende erhverv, jf. kulafgiftslovens § 8 b. Der er tale om procesforbrug, som udelukkende vedrører jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl. Dette forbrug vedrører f.eks. opvarmning af staldbygninger og korn tørning af egne produkter i landbruget. Tilbagebetalingen nedsættes med 1,8 pct. af den fulde energiafgift, jf. kulafgiftslovens § 8 b, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i 2. pkt., at 1,8 pct. ændres til 1,6 pct. Den foreslåede ændring sker som en følge af lovforslagets § 3, nr. 1-7, hvor det foreslås, at afgiften på fossile brændsler forhøjes fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ. Den foreslåede ændring vil medføre, at det gældende niveau for landbrug og lignende erhvervs afgiftslempelse, jf. kulafgiftslovens § 8 b, fastholdes.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for anden gas- og dieselolie 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for anden petroleum 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 10.

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for anden smøreolie og lignende 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 18.

Efter gældende regler indekseres satserne efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor i *stk. 1, nr. 2, 10 og 18*, at afgifterne forhøjes fra 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C til 214,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 213,2 øre pr. liter ved 15°C. Eftersom afgiftssatserne reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12, vil afgifterne i 2021 være 225,2 øre pr. liter ved dagtemperatur og 223,9 øre pr. liter ved 15°C.

Til nr. 2

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for fuelolie 221,5 øre pr. kg, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 7. Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12. Indekseringen indebærer, at satsen stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 1, nr. 7*, for fuelolie forhøjes fra 221,5 øre pr. kg til 243,0 øre pr. kg. Eftersom afgiftssatsen for fuelolie reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12, vil afgiften i 2021 være 255,2 øre pr. kg.

Til nr. 3

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for fyringstjære 199,4 øre pr. kg, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 8.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12. Indekseringen indebærer, at satsen stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning

af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 1, nr. 8*, for fyringstjære forhøjes fra 199,4 øre pr. kg til 218,8 øre pr. kg. Eftersom afgiftssatsen for fyringstjære reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineraloliegiftslovens § 1, stk. 12, vil afgiften i 2021 være 229,7 øre pr. kg.

Til nr. 4

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for anden flaskegas i form af LPG og raffinaderigas 250,7 øre pr. kg, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 16.

Efter gældende ret indekseres satsen efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12. Indekseringen indebærer, at satsen stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 1, nr. 16*, for anden flaskegas i form af LPG og raffinaderigas forhøjes fra 250,7 øre pr. kg til 275,1 øre pr. kg. Eftersom afgiftssatsen for anden flaskegas i form af LPG og raffinaderigas reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineraloliegiftslovens § 1, stk. 12, vil afgiften i 2021 være 288,9 øre pr. kg.

Til nr. 5

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for bioolier, der anvendes som brændsel til opvarmning eller elektricitets- og varmfremstilling, 54,5 kr. pr. GJ eller 195,5 øre pr. liter, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 19.

Efter gældende ret indekseres satserne efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften for bioolier, der anvendes som brændsel til opvarmning eller elektricitets- og varmfremstilling, forhøjes fra 54,5 kr. pr. GJ eller 195,5 øre pr. liter til 59,8 kr. pr. GJ

eller 214,5 øre pr. liter. Eftersom afgiftssatserne for bioolier, der anvendes som brændsel til opvarmning eller elektricitets- og varmfremstilling reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12, vil afgiften i 2021 være 62,8 kr. pr. GJ eller 225,2 øre pr. liter.

Til nr. 6

Efter gældende ret skal der betales afgift af mineralolieprodukter m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1. Afgiften udgør for metanol, der anvendes til opvarmning eller til elektricitets- og varmfremstilling, 54,5 kr. pr. GJ eller 195,5 kr. pr. liter, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 20.

Efter gældende regler indekseres satserne efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12. Indekseringen indebærer, at satserne stiger i takt med prisudviklingen i samfundet for at undgå, at afgiften udhules over tid som følge af inflation.

Det er aftalt i Klimaaftale for energi og industri mv. 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. Det er aftalt i den sammenhæng at forhøje rumvarmeafgiften for fossile brændsler fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ.

Det foreslås derfor, at afgiften i *stk. 1, nr. 20*, for metanol, der anvendes til opvarmning eller til elektricitets- og varmfremstilling, forhøjes fra 54,5 kr. pr. GJ eller 86,0 øre pr. liter til 59,8 kr. pr. GJ eller 94,4 øre pr. liter. Eftersom afgiftssatserne oplyst i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 20, reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12, vil afgiften i 2021 være 62,8 kr. pr. GJ eller 99,1 øre pr. liter.

Til nr. 7

Mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Mineralolieafgiftslovens § 9 a fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, under visse betingelser har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af afgiftspligtig elektricitet.

Det foreslås i § 9, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, og § 9 a, *stk. 1, 2 og 3. pkt.*, at forhøje grænsen for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 45,4 kr. til 49,8 kr. pr. GJ leveret fjernvarme (2015-niveau). Den foreslåede ændring vil medføre, at grænserne for tilbagebetaling af energiafgift i henhold til elpatronordningen fortsat vil være afstemt efter rumvarmeafgiften for fossile brændsler, der foreslås forhøjet som en del af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020. Eftersom satsgrænsen i elpatronordningen reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 4. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 1, 4. pkt., vil grænsen i 2021 være 52,3 kr. pr. GJ.

Til nr. 8

Efter gældende ret kan en momsregistreret virksomhed få tilbagebetalt energiafgiften af afgiftspligtigt gas, som anvendes til procesforbrug i landbrug og lignende erhverv, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 b. Der er tale om procesforbrug, som udelukkende vedrører jordbrug, husdyrbrug, gartneri,

frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug, eller pelsdyravl. Dette forbrug vedrører f.eks. opvarmning af staldbygninger og korntørring af egne produkter i landbruget. Tilbagebetalingen nedsættes med 1,8 pct. af den fulde energifgift, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at i 3. pkt., at for forbrug af mineralolieprodukter m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 7, 8, 10 og 18-20, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11 c. Den foreslåede ændring vil medføre, at der gives en afgiftslempelse for procesforbrug i landbrug og lignende erhverv, idet nedsættelsen af tilbagebetalingen for forbrug af mineralolieprodukter m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 7, 8, 10 og 18-20, udgør 1,6 pct. Den foreslåede ændring sker som en følge af lovforslagets § 5, nr. 1-7, hvor det foreslås, at afgiften på fossile brændsler forhøjes fra 56,7 kr. pr. GJ til 62,3 kr. pr. GJ. Den foreslåede ændring vil medføre, at det gældende niveau for landbrug og lignende erhvervs afgiftslempelse, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 b, fastholdes.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende ret skal der betales afgift af indholdet af cfc, når stoffet anvendes i eller til fremstilling af nærmere angivne varer, jf. cfc-afgiftslovens § 2, jf. § 1. Efter cfc-afgiftslovens § 2, udgør afgiftssatsen 30 kr. pr. kg af de i § 1, stk. 1, nævnte stoffers nettovægt. Den gældende afgiftssats blev fastsat ved cfc-afgiftslovens indførelse ved lov nr. 832 af 21. december 1988. Afgiftssatsen har ikke været indekseret som andre miljøafgiftslove, og effekten af afgiften er dermed gradvist blevet udhulet over tid.

Det foreslås, at afgiftssatsen i § 2 indekseres, så afgiften af cfc vil komme til at udgøre 32 kr. pr. kg.

Til nr. 2

Efter gældende ret udgør afgiften af de i § 1, stk. 1, nævnte stoffer 30 kr. pr. kg af stoffernes nettovægt, jf. cfc-afgiftslovens § 2.

Det foreslås at nyaffatte cfc-afgiftslovens § 2. Bestemmelsen foreslås herefter at få følgende ordlyd:

»Afgiften udgør 35 kr. pr. kg af de i § 1, stk. 1, nævnte stoffers nettovægt.«

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 7, stk. 7. Formålet med nyaffattelsen er alene at indsætte de indekserede afgiftssatser i bestemmelsen. Der foreslås ikke derudover materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 3.

Efter gældende ret skal der betales en dækningsafgift ved import uden for EU af varer omfattet af cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, hvis en vare indeholder stoffer omfattet af § 1, stk. 1, jf. cfc-afgiftslovens § 3, stk. 1. Dækningsafgiften udgør 30 kr. pr. kg af varens indhold af afgiftspligtige stoffer.

Det foreslås, at afgiftssatsen i *stk.* 2, indekseres, så dækningsafgiften på varer indeholdende cfc eller haloner vil komme til at udgøre 32 kr. pr. kg.

Til nr. 4

Efter cfc-afgiftslovens § 3, stk. 2, skal der betales 30 kr. pr. kg af en vares indhold af stoffer, som er

afgiftspligtige cfc-afgiftslovens § 1, nr. 1.

Det foreslås at nyaffatte cfc-afgiftslovens § 3 stk. 2. Bestemmelsen foreslås herefter at få følgende ordlyd:

”Dækningsafgiften udgør 35 kr. pr. kg af varens indhold af stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1. Skatteministeren fastsætter regler om beregning af vægten.”

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 7, stk. 7. Formålet med nyaffattelsen er alene at indsætte de indekserede afgiftssatser i bestemmelsen. Der foreslås ikke derudover materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 5

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-23 (R-23) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 1, nr. 1, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 2.787 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 6

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-32 (R-32) 101 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 2, forhøjes fra 101 kr. pr. kg til 127 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 7

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-41 (R-41) 15 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 3, forhøjes fra 15 kr. pr. kg til 19 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 8

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-43-10mee (R-43-10mee) 246 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 4, forhøjes fra 246 kr. pr. kg til 309 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton pr. CO₂-ækvivalent, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede forhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 9

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-125 (R-125) 525 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende

afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 5, forhøjes fra 525 kr. pr. kg til 659 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 10

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-134 (R-134) 165 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 6, forhøjes fra 165 kr. pr. kg til 207 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 11

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-134a (R-134a) 215 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 7, forhøjes fra 215 kr. pr. kg til 270 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den afgiftsforeslåede forhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 12

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-143 (R-143) 50 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 8, forhøjes fra 50 kr. pr. kg til 63 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 13

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-143a (R-143a) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 9, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 842 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiften vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stof-

fer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 14

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-152a (R-152a) 19 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 10, forhøjes fra 19 kr. pr. kg til 24 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 15

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-227ea (R-227ea) 483 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 11, forhøjes fra 483 kr. pr. kg til 606 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 16

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-236fa (R-236fa) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for

industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 12, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.847 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 17

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-245ca (R-245ca) 96 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 13, forhøjes fra 96 kr. pr. kg til 121 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton pr. CO₂-ækvivalent, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 18

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-245fa (R-245fa) 155 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 14, forhøjes fra 155 kr. pr. kg til 195 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer

til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 19

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFC-365mfc (R-365mfc) 119 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 15, forhøjes fra 119 kr. pr. kg til 149 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiften vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 20

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a) 588 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 16, forhøjes fra 588 kr. pr. kg til 738 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for

drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 21

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-407C (HFC-32/HFC-125/134a) 266 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 17, forhøjes fra 266 kr. pr. kg til 334 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 22

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-410A (HFC-32/HFC-125) 313 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 18, forhøjes fra 313 kr. pr. kg til 393 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton pr. CO₂-ækvivalent, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 23

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-413A (134a/PFC-218/HC-600a) 308 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for

CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 19, forhøjes fra 308 kr. pr. kg til 387 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton pr. CO₂-ækvivalent, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 24

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-507 (HFC-125/HFC-143a) 598 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 20, forhøjes fra 598 kr. pr. kg til 751 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgiften igen vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiften vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 25

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-508A (HFC-23/PFC-116) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist. Dette er et blandingsstof bestående af 39 vægtprocent HCF-23 og 61 vægtprocent PFC-116 (opgjort i *AHRI Standard 700*).

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 21, forhøjes fra

600 kr. pr. kg til 2.488 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 26

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for R-508B (HFC-23/PFC-116) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist. Dette er et blandingsstof bestående af 46 vægtprocent HCF-23 og 54 vægtprocent PFC-116 (opgjort i *AHRI Standard 700*).

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 22, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 2.523 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 27

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for svovlhexafluorid (SF₆) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 23, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 4.294 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvi-

dere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 28

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluormethan (R-14) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 24, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.392 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 29

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluorethan (R-116) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 25, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 2.297 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assesment Rapport* fra 2007). Afgiftssats vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 30

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluorpropan (R-218) 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 26, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.663 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 31

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluorcyklobutan 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 27, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.940 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagsnedbrydende gasser.

Til nr. 32

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluorhexan 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftsplikten i § 3 b, stk. 1, nr. 28, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.751 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 33

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluorbutan 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 29, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.668 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatsen vil blive balanceret i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 34

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for perfluorpentan 600 kr. pr. kg af stoffet. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011 hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 30, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 1.725 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen vil medføre, at afgiften vil afspejle stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiften vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 35

Efter gældende ret udgør afgiftssatsen for HFO-1234ze (1,3,3,3 – tetraflourpropene) og HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetraflourpropene) 1 kr. pr. kg af stoffet. De gældende afgiftssatser blev fastsat i 2011 hvor de blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås, at afgiftssatserne for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 b, stk. 1, nr. 31 og 32, forhøjes fra 1 kr. pr. kg til 1,3 kr. pr. kg.

Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatserne indeholder en forhøjelse på ca. 30 kr. pr. ton CO₂, hvorefter afgifterne igen vil afspejle stoffeternes reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Afgiftssatserne vil blive balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021. Endvidere indeholder den foreslåede forhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatserne vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 36

Efter cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 1, nr. 1-32, er afgiften for de enkelte industrielle drivhusgasser fastsat mellem 15 og 600 kr. pr. kg. af stoffernes vægt.

Det foreslås at nyaffatte cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 1, nr. 1-32. Bestemmelsen foreslås herefter at få følgende ordlyd:

»Stk. 1. Afgiften udgør for

	kr. pr. kg.
1) HFC-23 (R-23)	3.047
2) HFC-32 (R-32)	139
3) HFC-41 (R-41)	21
4) HFC-43-10mee (R-43-10mee)	338
5) HFC-125 (R-125)	721
6) HFC-134 (R-134)	226
7) HFC-134a (R-134a)	295
8) HFC-143 (R-143)	69
9) HFC-143a (R-143a)	920
10) HFC-152a (R-152a)	26
11) HFC-227ea (R-227ea)	663

12)	HFC-236fa (R-236fa)	2.020
13)	HFC-245ca (R-245ca)	132
14)	HFC-245fa (R-245fa)	213
15)	HFC-365mfc (R-365mfc)	163
16)	R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a)	807
17)	R-407C (HFC-32/HFC-125/134a)	365
18)	R-410A (HFC-32/HFC-125)	430
19)	R-413A (134a/PFC-218/HC-600a)	423
20)	R-507 (HFC-125/HFC-143a)	821
21)	R-508A (HFC-23/PFC-116)	2.721
22)	R-508B (HFC-23/PFC-116)	2.758
23)	Svovlhexafluorid (SF ₆)	4.694
24)	Perfluormethan (R-14)	1.521
25)	Perfluorethan (R-116)	2.512
26)	Perfluorpropan (R-218)	1.818
27)	Perfluorcyclobutan	2.121
28)	Perfluorhexan	1.915
29)	Perfluorbutan	1.824
30)	Perfluorpentan	1.886
31)	HFO-1234ze (1,3,3,3 – tetrafluorpropene)	1,4
32)	HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetrafluorpropene)	1,4

«

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 7, stk. 7. Formålet med nyaffattelsen er alene at indsætte de indekserede afgiftssatser i bestemmelsen. Der foreslås ikke derudover materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 37

Efter gældende ret udgør afgiften for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 a, stk. 1, 600 kr. pr. kg af stoffets nettovægt, hvis der ikke er fastsat en særskilt afgiftssats i § 3 b, stk. 1, jf. cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 2. Der er tale om en afgift, som svarer til cfc-afgiftslovens maksimumsats. Den gældende afgiftssats blev fastsat i 2011, hvor den blev balanceret i forhold til niveauet for CO₂-afgiften. CO₂-afgiften er dog blevet indekseret efterfølgende, hvilket ikke har været tilfældet for afgiften for industrielle drivhusgasser. Afgiften for industrielle drivhusgasser er dermed blevet udhulet gradvist.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgiftssatsen for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 a, stk. 1, forhøjes fra 600 kr. pr. kg til 753 kr. pr. kg, i tilfælde hvor der ikke er fastsat en særskilt afgiftssats i § 3 b, stk. 1. Satsen foreslås forhøjet med 19 pct. svarende til den procentvise stigning i CO₂-afgiften siden 2011, hvor afgiftssatserne for industrielle drivhusgasser sidst blev balanceret efter CO₂-afgiften. Den foreslåede afgiftsforhøjelse svarer til stigningen i afgiften af industrielle gassers øvrige satser, der ikke er omfattet af afgiftsloftet på 600 kr. pr. kg, jf. lovforslagets § 6, nr. 2, 5, 7-11, 13-14, 16-23 og 35. Endvidere indeholder den foreslåede afgiftsforhøjelse en indeksering på 5,5 pct. svarende til en årlig forhøjelse på 1,8 pct. for årene 2021-2023.

Forhøjelsen af afgiftssatsen vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stof-

fer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder afgiftsforhøjelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 38

Efter cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 2, udgør afgiften for stoffer omfattet af afgiftspligten i § 3 a, stk. 1, 600 kr. pr. kg af stoffets nettovægt, hvis der ikke er fastsat en særskilt afgiftssats i § 3 b, stk. 1, jf. cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 2. Dette svarer til cfc-afgiftsloftets maksimumsats.

Det foreslås at nyaffatte cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 2. Bestemmelsen foreslås herefter at få følgende ordlyd:

»Stk. 2. Hvis et stof er omfattet af § 3 a, stk. 1, men ikke er omfattet af stk. 1, svares en afgift på 824 kr. pr. kg.«

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 7, stk. 7. Formålet med nyaffattelsen er alene at indsætte den indekserede afgiftssats i bestemmelsen. Der foreslås ikke derudover materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 39

Efter gældende ret beregnes afgiften af sammensætninger af de i § 3 b, stk. 1 og 2, nævnte stoffer som summen af afgifterne af hvert enkelt stof, jf. cfc-afgiftslovens § 3 b, stk. 3. Hvis et stof udgør mere end 90 vægtprocent af blandingen, kan afgiften beregnes efter satsen for dette stof og blandingens samlede vægt. Afgiftsniveauet kan altid beregnes til 600 kr. pr. kg af de anvendte sammensætninger af de i stk. 1 og 2, nævnte stoffer. De 600 kr. pr. kg udgør afgiftsloftets maksimumsats.

Det foreslås, at *stk. 3, 3. pkt.*, ophæves. Den foreslåede ophævelse af afgiftsloftet på 600 kr. pr. kg for sammensætninger af de i § 3 b, stk. 1 og 2, nævnte stoffer medfører, at afgiften af sammensætninger af de i § 3 b, stk. 1 og 2, nævnte stoffer efter § 3 b, stk. 3, 1. pkt., vil være summen af afgifterne af hvert enkelt stof. Hvis et stof udgør mere end 90 vægtprocent af blandingen, vil afgiften kunne beregnes efter § 3 b, stk. 3, 2. pkt., for det stof, som sammensætningen består af med mere end 90 vægtprocent og blandingens samlede vægt.

Hvis for eksempel et blandet stof er sammensat af 40 vægtprocent HFC-23 og 60 vægtprocent PFC-116, vil afgiftssatserne udgøre henholdsvis 2.787 kr. pr. kg og 2.267 kr. pr. kg i 2021. Den beregnede sats for det blandede stof udgør således $0,4 \cdot 2.787 + 0,6 \cdot 2.267 = 2.475$ kr. pr. kg.

Ophævelsen af afgiftsloftet vil medføre, at afgiften for sammensatte stoffer afspejler stoffets reelle GWP-værdi (opgjort i *IPCC Fourth Assessment Rapport* fra 2007). Endvidere er afgiften balanceret og fastsat i forhold til en afgift på 178,5 kr. pr. ton CO₂, der svarer til CO₂-afgiftssatsen i 2021.

Ophævelsen af afgiftsloftet vil medvirke til begrænset brug og dermed udslip af disse kemiske stoffer, som kan medføre nedbrydning af ozonlaget og ændringer i klimaet. Derudover tilskynder ophævelsen til at bruge og udvikle mere klimavenlige alternativer, som kan træde i stedet for drivhusgasser og ozonlagnedbrydende gasser.

Til nr. 40

Efter gældende ret skal en varemottager, der erhvervsmæssigt modtager dækningsafgiftspligtige

varer, jf. cfc-afgiftslovens § 1, stk. 2, og bilag 1, fra andre EU-lande, svare afgift i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter § 3 d, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6.

Bagatelgrænsen er ikke et bundfradrag. Virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at undlade at lade sig registrere som varemottager, skal derfor afregne den fulde afgift.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at stk. 1, ikke skal finde anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Den foreslåede ændring vil medføre, at varer, som indeholder CFC, HFC og PFC omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, er undtaget fra bagatelgrænsen, når varerne importeres af en virksomhed. En virksomhed vil derfor skulle lade sig registrere som varemottager og svare afgift af importerede varer, som indeholder stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, uanset størrelsen af det årlige afgiftstilsvaret.

Bagatelgrænsen gør det mere attraktivt at importere HFC-gasser i mindre doser uden at være medlem af Kølebranchens Miljøordning (KMO). Som medlem af KMO er prisen for indsamling og destruktion af brugte kølemidler betalt på forhånd. Den høje pris for miljømæssigt forsvarlig destruktion af brugte kølemidler kan tilskynde mindre virksomheder, der ikke er medlem af KMO, til at udlede kølegasserne ulovligt. Forslaget vil kunne bidrage til at undgå, at der foretages import uden om gængse grossister. På denne måde støttes miljøet, og der kommer et bedre overblik over hvilke stoffer, der indføres i Danmark. De omhandlede gasser er omfattet af klimakonventionens (UNFCCC) rapporteringsforpligtelser. Det er derfor vigtigt at myndighederne har oplysninger om det samlede forbrug i Danmark.

Til nr. 41

Efter gældende ret skal virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1 eller § 3 a, registreres som oplagshaver, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 1. Virksomheder kan også registrere sig som oplagshaver, hvis de modtager afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2-6, som efterfølgende destrueres hos virksomheden, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 2. Virksomheder, der kan eller skal lade sig registrere som oplagshaver efter cfc-afgiftslovens § 4, stk. 1 eller 2, kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver og undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt.

Bagatelgrænsen er ikke et bundfradrag. Virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at undlade at lade sig registrere som oplagshaver, skal derfor afregne den fulde afgift.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Den foreslåede ændring vil medføre, at CFC, HFC og PFC omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, er undtaget fra bagatelgrænsen. En virksomhed vil derfor skulle lade sig registrere som oplagshaver og svare afgift af fremstillede og importerede stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, uanset størrelsen af det årlige afgiftstilsvaret. Eftersom der ikke eksisterer en national fremstilling af CFC, HFC og PFC, vil den foreslåede

ophævelse af bagatelgrænsen for så vidt angår fremstilling af disse stoffer ikke have nogen betydning i praksis.

Bagatelgrænsen gør det mere attraktivt at importere HFC-gasser i mindre doser uden at være medlem af Kølebranchens Miljøordning (KMO). Som medlem af KMO er prisen for indsamling og destruktion af brugte kølemidler betalt på forhånd. Den høje pris for miljømæssigt forsvarlig destruktion af brugte kølemidler kan tilskynde mindre virksomheder, der ikke er medlem af KMO, til at udlede kølegasserne ulovligt. Forslaget vil kunne bidrage til at undgå, at der foretages import uden om gængse grossister. På denne måde støttes miljøet, og der kommer et bedre overblik over hvilke stoffer, der indføres i Danmark. De omhandlede gasser er omfattet af klimakonventionens (UNFCCC) rapporteringsforpligtelser. Det er derfor vigtigt, at myndighederne har oplysninger om det samlede forbrug i Danmark.

Til § 6

Efter gældende ret skal der betales overskudsvarmeafgift ved nyttiggørelse af varme, varmt brugsvand og varm luft, der ved hjælp af særlige installationer er udnyttet fra en virksomheds forbrug af elektricitet anvendt til procesformål, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Reglerne om overskudsvarmeafgift er nærmere fastsat i elafgiftslovens § 11, stk. 9-14. Reglerne fastlægger, at i den situation, hvor der i forbindelse med energianvendelse i en særlig proces samtidig udtages varme ved særlige installationer, skal den energimængde, der udtages til rumopvarmning, belastes med en afgift, der omtrent svarer til rumvarmeafgiften, for at undgå en afgiftsbetinget fremstilling af overskudsvarme. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, jf. § 11 c, stk. 1, at virksomheder, der er momsregistrerede, som udgangspunkt kan få tilbagebetalt elafgift af den af virksomheden forbrugte elektricitet ned til 0,4 øre pr. kWh (procesafgift). Dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, omfatter f.eks. forbrug af elektricitet til belysning, maskiner, produktion m.v.

Elektricitet anvendt til rumvarme m.v. pålægges rumvarmeafgift, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Rumvarmeafgiften svarer til elvarmeafgiftens sats, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., jf. § 6, stk. 1, 2. pkt. Momsregistrerede virksomheders rumvarmeafgift udgør derfor 21,0 øre pr. kWh i 2020.

Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne forskellen mellem momsregistrerede virksomheders procesafgift og rumvarmeafgift, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion. Efter gældende ret beskattes overskudsvarme med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Overskudsvarmeafgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Der er fastsat en række undtagelser til udgangspunktet om, at overskudsvarme beskattes med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau). Beskatningen af virksomheders eksterne leverancer af overskudsvarme er omfattet af en særlig øvre grænse for afgiftens størrelse (den såkaldte vederlagsregel). Vederlagsreglen indebærer, at afgiften højst kan udgøre 33 pct. af vederlaget for varmeleverancen, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet

af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt.

Der gælder endvidere særlige satser for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed med særlige processer, hvor der er fastsat en særligt lav sats. Der er f.eks. tale om overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer. De særlige satser for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder særlige, nedsatte satser for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af særlige afgiftslempelser, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i disse tilfælde.

Ved § 1, nr. 5-7, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 vil overskudsvarmeafgiften for elbaseret overskudsvarme blive omlagt. Omlægningen består i, at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 25 kr. pr. GJ (2018-niveau) for både ekstern og intern overskudsvarme. Dette medfører, at vederlagsreglen og reglerne for beskatning af intern overskudsvarme i sommer- og vinterhalvåret foreslås ophævet. De gældende differentierede overskudsvarmeafgifter for overskudsvarme fra f.eks. opvarmning af væksthuse og afgiftspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, frugtavl m.v. ophæves, idet det foreslås, at der som udgangspunkt skal gælde en fast afgiftssats på 25 kr. pr. GJ overskudsvarme. Der er blevet fastsat en lempet sats på 10 kr. pr. GJ (2018-niveau) for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Endvidere kan den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften ændres fra varmereproducenten til forsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale herom mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet. Desuden er der fastsat særlige regler for anlæg, der både varmer og køler, så der sker en fast fordeling af den forbrugte mængde elektricitet. Derudover er der for anlæg, der både varmer og køler, blevet fastsat en fordelingsnøgle, som vil give større klarhed om afgiftsbetalingen for anlæg, der både varmer og køler.

Omlægningen af overskudsvarmereglene, jf. lov nr. 138 af 25. februar 2020, er vedtaget med forbehold for omlægningens forenelighed med statsstøttereglerne og er ikke trådt i kraft endnu. Tidspunktet for loven ikrafttrædelse fastsættes af skatteministeren.

Det foreslås at ophæve § 1, nr. 5-7, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, da det er blevet aftalt i Klimaaf-tale for energi og industri m.v. af 20. juni 2020, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. På den baggrund er det aftalt at nedsætte elvarmeafgiften fra 15,5 øre pr. kWh i 2021 til 0,4 øre pr. kWh for erhvervene. Momsregistrerede virksomheder vil på den baggrund skulle betale det samme i afgift for deres elektricitet anvendt til rumvarme m.v. og elektricitet anvendt til procesformål. Da overskudsvarmeafgiften for elbaseret overskudsvarme foreslås ophævet, jf. lovforslaget § 1, nr. 13, foreslås det som konsekvens heraf også at ophæve bestemmelserne om omlægning af overskudsvarmeafgiften for elbaseret overskudsvarme.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2021, og loven vil derved også have virkning fra denne dato, jf. dog nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 3-9, 11-15 og 17-26, har virkning fra den 1. januar 2023 for virksomheder omfattet af elafgiftslovens bilag 1.

Ved § 2, nr. 7, i lov nr. 331 af 30. marts 2019 blev elafgiftslovens bilag 1 ophævet med virkning fra den 1. januar 2023. Ophævelsen af bilag 1 indebærer, at elafgiften for procesforbrug i de i bilag 1 nævnte erhverv reduceres fra den 1. januar 2023 fra den almindelige elafgift, som i 2020 udgør 89,2 øre pr. kWh, til processatsen på 0,4 øre pr. kWh. Dermed vil virksomhederne, der fremgår af bilag 1, herefter kunne få godtgjort afgiften af elektricitet til procesforbrug ned til EU's minimumssats på 0,4 øre pr. kWh på lige fod med andre momsregistrerede virksomheder. Det betyder at til og med den 31. december 2022 skal virksomheder omfattet af bilag 1 betale den almindelige elafgift af deres procesforbrug.

Virksomheder omfattet af bilag 1 har dog mulighed for at få tilbagebetalt afgift af elektricitet ned til elvarmesatsen for elektricitet anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt brugsvand, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Der er tale om elektricitet, der anvendes i f.eks. vandvarmere, varmepumper, elektriske radiatorer m.v.

Virksomheder opført i elafgiftslovens bilag 1 vil derfor til og med den 31. december 2022 fortsat skulle opgøre og måle deres forbrug af afgiftspligtige elektricitet, som er anvendt til rumvarme m.v., da der er forskel på, hvad en virksomhed omfattet af bilag 1 betaler i elafgift af deres procesforbrug og rumvarmeafgift til og med den 31. december 2022.

Det foreslås i *stk. 3*, at for virksomheder omfattet af bilag 1 i lov om afgift af elektricitet nedsættes tilbagebetaling af afgift, jf. § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet med 0,4 øre pr. kWh til og med den 31. december 2022.

Virksomheder omfattet af elafgiftslovens bilag 1 har til og med den 31. december 2022 alene mulighed for at få tilbagebetalt afgift af elektricitet ned til elvarmesatsen for elektricitet anvendt til rumvarme, komfortkøling og varmt brugsvand, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Der er tale om elektricitet, der anvendes i f.eks. vandvarmere, varmepumper og elektriske radiatorer.

Rumvarmeafgiften svarer til elvarmeafgiften, jf. elafgiftslovens 6, stk. 1, 1 pkt., jf. § 11, stk. 3, 7. pkt. I lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås elvarmeafgiften lempet, så den fra og med den 1. januar 2021 vil udgøre 0,8 øre kWh. Det er med Klimaaftale om energi og industri mv. 2020 blevet aftalt, at momsregistrerede virksomheders elvarmeafgift lempes til 0,4 øre pr. kWh. For at sikre ens afgift for alle momsregistrerede virksomheders forbrug af elektricitet anvendt til rumvarme m.v. foreslås det, at virksomheder omfattet af bilag 1 til og med den 31. december 2022 vil betale 0,4 øre pr. kWh i rumvarmeafgift.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 1, nr. 10, har virkning fra og med den 1. januar 2022.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 10, at elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. punktum, vil videreføre bestemmelsen i elafgiftslovens § 11 e, stk. 3.

Elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, udgør en undtagelse til reglerne i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10.-15. pkt., om at der som udgangspunkt ikke kan ydes tilbagebetaling af elafgift for elektricitet til lagring

af komponenter, herunder batterier, som benyttes til fremdrift af eldrevne registrerede køretøjer. El-afgiftslovens § 11, stk. 3, 10.-15. pkt., har først virkning fra og med den 1. januar 2022, jf. § 8, nr. 1, i lov nr. 1585 af 27. december 2019. Det foreslås på den baggrund, at elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. punktum, har virkning fra og med den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 11, stk. 8, i lov om afgift af elektricitet, der ophæves ved denne lovs nr. 1, nr. 14, finder anvendelse på afgiftsperioder tre år forud for denne lovs ikrafttrædelse. Efter bestemmelsen, som foreslås ophævet i lovforslagets § 1, nr. 14, kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til tre år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Den foreslåede ændring medfører, at elafgiftslovens § 11, stk. 8, finder anvendelse for afgiftsperioder, der ligger tre år før den afgiftsperiode, hvor der først foretages korrekt måling, når denne periode ligger tre år forud for denne lovs ikrafttrædelse.

Det foreslås i *stk. 6*, at lovens § 5, nr. 1, 3, 5-35 og 37-41, træder i kraft den 1. juli 2021.

Det foreslås i *stk. 7*, at lovens § 5, nr. 2, 4, 36 og 38, træder i kraft den 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 8*, at for løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden den 1. januar 2021 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Det foreslås i *stk. 9*, at loven finder anvendelse for afgiftspligtige varer, der fra og med den 1. januar 2021 udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages til udlandet.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse 1321 af 26. august 2020, foretages følgende ændringer:

§ 6. Af forbrug af elektricitet i ferielejligheder til eget brug, sommerhuse og helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales en afgift på 25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og på 15,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021 af den del af forbruget, der overstiger 4.000 kWh årligt. Af andet forbrug af elektricitet betales en afgift på 85,9 øre pr. kWh (2015-niveau) til og med den 31. december 2022, 82,9 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023, 81,9 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2024 til og med den 31. december 2024 og 76,0 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025.
Stk. 2. Sætserne i stk. 1 med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukterm.v.
Stk. 3-4. ---

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres ”25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og på 15,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021” til: ”0,8 øre pr. kWh”.

2. I § 6, stk. 2, ændres ”Sætserne i stk. 1” til: ”Sætserne i stk. 1, 2. pkt.”.

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved udlevering af afgiftspligtig elektricitet skal fakturaen fra en registreret virksomhed indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, købers navn og adresse og afgiftens størrelse, herunder med separat oplysning for udleveret elektricitet omfattet af et særligt afgiftsforhold, jf. § 9, stk. 1. Ved salg af afgiftspligtig elektricitet fra en elhandelsvirksomhed skal der udstedes en faktura, som indeholder oplysninger om udstedelsesdato, sælgers navn og adresse, varemottagers navn, leveringssted, aftagenummer og afgiftens størrelse pr. aftagenummer. Ved en elhandelsvirksomheds salg af afgiftspligtig elektricitet til virksomheder registreret efter momsloven skal fakturaen tillige indeholde oplysning om cvr- eller SE-nummer for momsregistreringen, og ved en elhandelsvirksomheds salg af afgiftspligtig elektricitet i form af kørestrøm, der anvendes af eltog til personbefordring, skal fakturaen tillige indeholde oplysning om cvr- eller SE-nummer for forbrugeren af kørestrømmen. Ved en elhandelsvirksomheds salg af afgiftspligtig elektricitet, som er nævnt i 3. pkt., eller til den, der udsteder en faktura efter 6. pkt., må fakturaen ikke påføres oplysning om afgiftsbeløb for en forbrugsperiode, før en registreret virksomhed har udstedt en faktura, som omfatter afgiftsbeløbet for perioden, bortset fra afgiftsbeløb, som er oplyst i datahubben i måneden efter forbrugsperioden, når afgiftsbeløbet vil være omfattet af en faktura fra en registreret virksomhed senere på måneden. Elhandelsvirksomheden kan dog ved den endelige fakturering for forbrugsperioden fakturere et andet afgiftsbeløb, når det er beregnet på baggrund af en måler aflæsning for perioden, som er oplyst i datahubben. Finder salg af afgiftspligtig elektricitet sted fra andre end elhandelsvirksomheder, skal sælgeren, hvis køberen er registreret efter momsloven, eller hvis elektriciteten anvendes som kørestrøm til personbefordring med eltog, udstede en faktura med oplysning om udstedelsesdato, sælgers navn og adresse, varemottagers navn,

leveringssted og afgiftens størrelse samt cvr- eller SE-nummer for momsregistreringen eller for forbrugeren af kørestrømmen. Afgiftsbeløbet må ikke faktureres, før sælgeren af elektricitet har modtaget en faktura med afgiftsbeløbet. Afgiftens størrelse, jf. 2. og 6. pkt., skal fremgå med den samlede afgift og afgiften opdelt i den del af den samlede andel, som udgør minimumsafgiften ved proces efter § 11 c, stk. 1, og den del af den samlede andel, som udgør den samlede afgift uden minimumsafgiften efter § 11 c, stk. 1. Ved konstateret tyveri af elektricitet fra en registreret virksomhed udsteder den registrerede virksomhed en afgiftsopkrævning for forbruget af elektricitet til den erstatningsansvarlige.

Stk. 4-6. ---

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder varme, som leveres fra virksomheden. Undtaget er dog forbrug af elektricitet i rumvarmeaggregater, der midlertidigt placeres i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, som er leveret til virksomheden, og som virksomheden forbruger som rumvarme eller varmt vand eller leverer til andre. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af

3. I § 7, stk. 3, 8. pkt., udgår: ”ved proces”.

4. § 11, stk. 3, 1.-9. pkt., ophæves.

varme, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. For afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i 1., 3. eller 4. pkt., ydes dog tilbagebetaling af afgift nævnt i § 6, stk. 1, 2. pkt., nedsat med satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2., herunder for ydelser omfattet af stk. 2. For modtagelse af leverancer, som er baseret på elektricitet, finder 7. pkt. ikke anvendelse. 7. pkt. finder heller ikke anvendelse for elforbrug, for hvilket der sker tilbagebetaling af afgift efter denne lovs øvrige regler. Tilbagebetaling kan desuden ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som forbruges til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer. For energi i komponenter som nævnt i 10. pkt., som leveres som elektricitet til det kollektive elnet, tilbagebetales afgiften dog til virksomheden. For energi i komponenter som nævnt i 10. pkt., som leveres som elektricitet til interne elnet i en virksomhed til dens eget forbrug, tilbagebetales afgiften efter reglerne i denne lov for tilbagebetaling for forbrug af elektricitet. Anvendelsen af 11. og 12. pkt. forudsætter, at der er foretaget opgørelse efter måler af den leverede elektricitet. Den målte elektricitet kan tillægges en forholdsmæssig andel af energisvindet i forbindelse med lagringen af energien i komponenten, når omfanget af energisvindet kan dokumenteres af virksomheden. 10. pkt. finder ikke anvendelse for reparatører af køretøjer, i det omfang de oplader komponenter til fremdrift af fremmede eldrevne køretøjer, i forbindelse med at de reparerer disse.

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Varmt brugsvand omfattet af stk. 3,

5. I § 11, stk. 3, 10. pkt., der bliver 1. pkt., udgår: ”desuden”.

6. I § 11, stk. 3, 11., 12. og 15. pkt., der bliver 2., 3. og 6. pkt., ændres ”10. pkt.” til: ”1. pkt.”.

7. I § 11, stk. 3, 13. pkt., der bliver 4. pkt., ændres: ”11. og 12. pkt.” til: ”2. og 3. pkt.”.

8. I § 11, stk. 3, indsættes som 7. pkt.: ”1. pkt. finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet, som en udlejer af campingpladser forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, jf. stk. 1.”

9. § 11, stk. 4, ophæves.
Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres eller med særlige anlæg, samt opvarmning af rum, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 9.

- 2) Opvarmning af rum i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt elektricitet anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtningen og grovparteringen finder sted, for fjerkrå dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt

vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskræinger beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 9. Omfattet af tilbagebetalingen for elektricitet til varme og varmt vand anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med elektricitet og varmt vand sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering til og med fjerdingen.

- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer.
- 4) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldi-oxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en

forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen. 6

- 5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen m.v. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 1. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for $\frac{1}{3}$ af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.
- 6) Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Stk. 5. For at tilbagebetaling kan finde sted efter stk. 1, nr. 1, skal den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, og for hvilken tilbagebetaling ikke kan finde sted, jf. stk. 3, 10. pkt., være opgjort særskilt efter måler eller efter 2. pkt. Er der ikke foretaget en særskilt opgørelse efter måler af den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, jf. stk. 3, 10. pkt., kan forbruget fastsættes til 460 kWh pr. måned for ethvert registreret eldrevet køretøj, som oplades i virksomheden, og stk. 3, 11.-14. pkt., finder ikke anvendelse. Forud for hver kalendermåned, hvori 2. pkt. skal finde anvendelse, skal der foreligge en oversigt over de omfattede køretøjer i virksomheden. For at der kan ydes tilbagebetaling efter stk. 3, 7. pkt., skal den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet være opgjort som den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler. Et af de øvrige nedenstående principper kan dog vælges, såfremt virksom-

9. I § 11, stk. 5, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 4, 1. og 2. pkt., ændres "10. pkt." til: "1. pkt.", og i 2. pkt. ændres "11.-14. pkt." til: "1.-5. pkt."

11. § 11, stk. 5, 4.-6. pkt., ophæves.

heden kan godtgøre, at den derved ikke opnår øget tilbagebetaling af afgift efter denne lov, ud over hvad den kan opnå ved opgørelse efter 4. pkt. Virksomheder kan vælge mellem følgende principper ved opgørelsen af den mængde elektricitet, som ikke er berettiget til tilbagebetaling efter

stk. 3:

- 1) Den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler.
- 2) Den fremstillede mængde varme opgjort efter måler ganget med 1,1.
- 3) Den installerede effekt ganget med 350 timer pr. måned eller den målte driftstid.

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov ned sættes. 1. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. En forholdsmæssig del af afgiften af kulde, der forbruges til både tilbagebetalingsberettigede formål og ikke til tilbagebetalingsberettigede formål, kan tilbagebetales, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel kan opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Virksomheden kan i stedet vælge at opgøre den ikke til tilbagebetalingsberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til

12. § 11, stk. 6-14, ophæves.

Stk. 15-22 bliver herefter stk. 5-12

ikketilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Såfremt målingen af køleenergi til ikketilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kilden produceres, tillægges den målte ikketilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct. For formål, som er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 3, 7. pkt., gælder det samme, som gælder for formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, i 6. og 7. pkt.

Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør

mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, 3. pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 10. I det omfang den nyttiggjorte varme

eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler og den elektricitet, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v. og den forbrugte elektricitet, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 11. For varm luft, der er opvarmet med elektricitet, som ikke er omfattet af stk. 3, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 12. Energiindholdet i den i stk. 11 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 9. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 11, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på

den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 11, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 13. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 9, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 14. Bestemmelsen i § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 15. Afgiften tilbagebetales efter stk. 1 og 3 i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift af elektricitet, varme eller kulde. Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11 a, stk. 8.

Stk. 16. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraftvarmekapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 17 eller 2) havde kraftvarmekapacitet efter stk. 17 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,8 øre

13. I § 11, stk. 15, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres ”stk. 1 og 3” til: ”stk. 1 og stk. 3, 2. pkt.”

14. To steder i § 11, stk. 16, der bliver stk. 6, ændres ”58,9 kr.” til: ”2,2 kr.”, ”21,2 øre” ændres til: ”0,8 øre”, og fire steder udgår ”(2015-niveau)”.

pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 17. ---

Stk. 18. Virksomheder, der er momsregistrerede, kan vælge at foretage særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift. For elektricitet til fremstilling af varme, for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 16, tilbagebetales den resterende afgift af denne elektricitet til forbrugeren af varmen. Tilbagebetalingen af den resterende afgift nedsættes med 2,0 pct. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden anvender varmen til formål nævnt i stk. 3, 6. pkt., eller stk. 4. En forholdsmæssig del af varmen kan henregnes til anvendelser, som er nævnt i 4. pkt., i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser, som er nævnt i 4. pkt., som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne omfordeling i § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 19. Hvis en virksomhed vælger at opgøre tilbagebetaling for varme efter reglerne i stk. 18, skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret, hvorved der for samme år ikke kan ske opgørelse af tilbagebetaling for varmen efter denne lovs øvrige regler om tilbagebetaling.

15. § 11, stk. 16, 4. pkt., der bliver stk. 6, 4. pkt., ophæves.

16. I § 11, stk. 18, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres ”stk. 16” til: ”stk. 6”.

17. § 11, stk. 18, 3.-6. pkt., der bliver stk. 8, 3.-6. pkt., ophæves.

18. I § 11, stk. 19, 2. pkt., der bliver stk. 9, 2. pkt., udgår: ”og overskudsvarmeafgifter” og ”stk. 18” ændres til: ”stk. 8”.

I givet fald finder denne lovs øvrige regler, herunder regler om opgørelsesperioder og overskudsvarmeafgifter, anvendelse, som om der ydes tilbagebetaling efter den eller de af denne lovs forskellige andre regler om tilbagebetaling, som ville finde anvendelse, hvis det ikke var valgt at bruge muligheden for særlig opgørelse af tilbagebetaling i stk. 18.

Stk. 20. ---

Stk. 21. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmulighederne i stk. 1, jf. § 11 c, og stk. 16 og 17, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb for den enkelte ordning overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet i stk. 16 og 17 tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 22. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 21 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 16 og 17, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

19. I § 11, stk. 21, 1. og 3. pkt., der bliver stk. 11, 1. og 3. pkt., ændres ”stk. 16 og 17” til: ”stk. 6 og 7”.

20. I § 11, stk. 22, 1. pkt., der bliver stk. 12, 1. pkt., ændres ”stk. 21” til: ”stk. 11” og i 2. pkt. ændres ”stk. 16 og 17” til: ”stk. 6 og 7”.

21. I § 11 a, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 11, stk. 1 eller 3,” til: ” § 11, stk. 1 eller stk. 3, 2. og 3. pkt.,”.

§ 11 a. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11, stk. 1 eller 3, opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet, kulde og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-5. Ved anvendelsen af 1. pkt. sidestilles formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter § 11, stk. 3, 7. pkt., med formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-månedersperiode.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. Virksomheder, der leverer elektricitet, kulde og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 9-10. ---

§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 0,4 øre pr. kWh, dog med undtagelse af tilbagebetaling, der ydes efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

§ 11 e. For at tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, skal den samlede mængde elektricitet til lystfartøjerne være opgjort særskilt på

22. § 11 a, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

23. I § 11 a, stk. 8, 1. pkt., ændres ”stk. 15” til: ”stk. 5”.

24. I § 11 c, stk. 1, ændres ”7. pkt.” til: ”2. pkt.”.

25. § 11 e ophæves.

grundlag af målinger af elektricitet. I hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan udlejeren få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kilowatt-time. I hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan udlejeren få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt. Stk. 2. For at tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, skal den samlede mængde elektricitet til campingenhederne og køretøjerne være opgjort særskilt på grundlag af målinger af elektricitet. I hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan udlejeren få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kilowatt-time. I hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan udlejeren få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt. Stk. 3. § 11, stk. 3, 10. pkt., finder ikke anvendelse for elektricitet, som er omfattet af stk. 2.

§ 11 f. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraftvarme-kapacitet efter stk. 2 eller 2) havde kraftvarme-kapacitet efter stk. 2 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

26. To steder i § 11 f, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”58,9 kr.” til: ”2,2 kr.”, ”21,2 øre” ændres til: ”0,8 øre” og fire steder i 2. og 3. pkt., udgår ”(2015-niveau)”.

27. § 11 f, stk. 1, 4. pkt., ophæves.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 215,8 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiften udgør for gas omfattet af stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 9,8 øre pr. Nm³.

Stk. 3-7. ---

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraftvarme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres ”215,8 øre” til: ”236,8 øre”.

2. I § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., og § 8 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”

Stk. 5-14. ---

§ 8 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2-5. ---

§ 10 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 10 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 10, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 10 med 1,8 pct., jf. dog § 10 c.

Stk. 2-4. ---

3. I § 10 b, stk. 1, 2. pkt., ændres ”1,8” til: ”1,6”.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovebkendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 138 af 25. februar

2020, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør for

- 1) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, 54,5 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau),
- 2) varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 5, 45,4 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau) og
- 3) affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 31,8 kr. pr. gigajoule (GJ).

1. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres ”54,5 kr.” til: ”59,8 kr.”

2. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”

Stk. 3. ---

Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-4, betales afgift efter varernes vægt. Afgiften udgør

- 1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.526 kr. pr. ton (2015-niveau),
- 2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 1.799 kr. pr. ton (2015-niveau),
- 3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.036 kr. pr. ton (2015-niveau),
- 4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra a, 1.559 kr. pr. ton (2015-niveau) og
- 5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, litra b, 2.049 kr. pr. ton (2015-niveau).

3. I § 1, stk. 4, nr. 1, ændres ”1.526 kr.” til: ”1.674 kr.”

4. I § 1, stk. 4, nr. 2, ændres ”1.799 kr.” til: ”1974 kr.”

5. I § 1, stk. 4, nr. 3, ændres ”1.036 kr.” til: ”1137 kr.”

6. I § 1, stk. 4, nr. 4, ændres ”1.599 kr.” til: ”1711 kr.”

7. I § 1, stk. 4, nr. 5, ændres ”2.049 kr.” til: ”2248 kr.”

Stk. 5-7.

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de

samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 4-10. ---

§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2-5. ---

8. I § 7, stk. 3, 2. og 3. pkt., og § 7 b, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres ”45,4 kr.” til: ”49,8 kr.”

§ 8 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 8 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 8, stk. 4, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 8 med 1,8 pct., jf. dog § 8 c.

Stk. 2-4. ---

9. I 8 b, 2. pkt., ændres ”1,8” til: ”1,6”.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020 foretages følgende ændringer:

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. For 2015 udgør afgiften for følgende mineralolieprodukter m.v.:

- 1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15°C.
- 2) Anden gas- og dieselolie, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C.
- 3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 288,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15°C.
- 4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15°C.
- 5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15°C.

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, 10 og 18, ændres ”195,5 øre” til: ”214,5 øre” og ”194,3 øre” ændres til: ”213,2 øre”.

- 6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. Bio-brændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.), 266,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 264,5 øre pr. liter ved 15°C.
- 7) Fuelolie, 221,5 øre pr. kg.
- 8) Fyringstjære, 199,4 øre pr. kg.
- 9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15°C.
- 10) Anden petroleum, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C.
- 11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 495,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 491,7 øre pr. liter ved 15°C.
- 12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 420,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 417,4 øre pr. liter ved 15°C.
- 13) Blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15°C. Blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15°C.
- 14) Autogas i form af LPG, 181,4 øre pr. liter.
- 15) Anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, 333,5 øre pr. kg.
- 16) Anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 250,7 øre pr. kg.
- 17) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 465,5 øre pr. kg ved 15°C.
- 18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10,
2. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres ”221,5 øre” til: ”243,0 øre”.
3. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres ”199,4 øre” til: ”218,8 øre”.
4. I § 1, stk. 1, nr. 16, ændres ” 250,7 øre pr. kg” til: ”275,1 øre pr. kg”.

dog undtaget 27.10.19.85 og offset-procesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15°C.

- 19) Bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, 54,5 kr./GJ eller 195,5 øre pr. liter.
- 20) Metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, 54,5 kr./GJ eller 86,0 øre pr. liter.
- 21) *Stk. 2-12. ---*

5. I § 1, stk. 1, nr. 19, ændres "54,5 kr./GJ" eller "195,5 øre" til "59,8 kr./GJ eller 214,5 øre".

6. I § 1, stk. 1, nr. 20, ændres "54,5 kr./GJ eller 86,0 øre" til: "59,8 kr./GJ eller 94,4 øre".

§ 9. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraftvarmekapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraftvarmekapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraftvarmekapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarmeabværk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov

7. I § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt., og § 9 a, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres "45,4 kr." til: "49,8 kr.".

og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5-17. ---

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2-5. ---

§ 11 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,8 pct., jf. dog § 11 c.

Stk. 2-4. ---

8. I § 11 b indsættes som 3. pkt.:

”For forbrug af mineralolieprodukter m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, 7, 8, 10, 18-20, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,6 pct., jf. dog § 11c.”

§ 5

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afgiften udgør 30 kr. pr. kg af de i § 1, stk. 1, nævnte stoffers nettovægt.

§ 3. ---

Stk. 2. Dækningsafgiften udgør 30 kr. pr. kg af varens indhold af stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1. Skatteministeren fastsætter regler om beregning af vægten.
Stk. 3-4. ---

§ 3 b. Afgiften udgør for

1) HFC-23 (R-23)	600 kr. pr. kg
2) HFC-32 (R-32)	101 kr. pr. kg
3) HFC-41 (R-41)	15 kr. pr. kg
4) HFC-43-10mee (R-43-10mee)	246 kr. pr. kg

1. I § 2 ændres »30 kr.« til: »32 kr.«

2. § 2 affattes således:
»§ 2. Afgiften udgør 35 kr. pr. kg af de i § 1, stk. 1, nævnte stoffers nettovægt.«

3. I § 3, *stk. 2*, ændres ”30 kr.” til: ”32 kr.”

4. § 3, *stk. 2*, affattes således:
”*Stk. 2.* Dækningsafgiften udgør 35 kr. pr. kg af varens indhold af stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1. Skatteministeren fastsætter regler om beregning af vægten.”

5. I § 3 *b, stk. 1, nr. 1*, ændres »600 kr.« til: »2.787 kr.«

6. I § 3 *b, stk. 1, nr. 2*, ændres »101 kr.« til: »127 kr.«

7. I § 3 *b, stk. 1, nr. 3*, ændres »15 kr.« til: »19 kr.«

8. I § 3 *b, stk. 1, nr. 4*, ændres »246 kr.« til: »309 kr.«

9. I § 3 *b, stk. 1, nr. 5*, ændres »525 kr.« til: »659 kr.«

- 5) HFC-125 (R-125) 525 kr. pr. kg **10.** I § 3 b, stk. 1, nr. 6, ændres »165 kr.« til: »207 kr.«
- 6) HFC-134 (R-134) 165 kr. pr. kg **11.** I § 3 b, stk. 1, nr. 7, ændres »215 kr.« til: »270 kr.«
- 7) HFC-134a (R-134a) 215 kr. pr. kg **12.** I § 3 b, stk. 1, nr. 8, ændres »50 kr.« til: »63 kr.«
- 8) HFC-143 (R-143) 50 kr. pr. kg **13.** I § 3 b, stk. 1, nr. 9, ændres »600 kr.« til: »842 kr.«
- 9) HFC-143a (R-143a) 600 kr. pr. kg **14.** I § 3 b, stk. 1, nr. 10, ændres »19 kr.« til: »24 kr.«
- 10) HFC-152a (R-152a) 19 kr. pr. kg **15.** I § 3 b, stk. 1, nr. 11, ændres »483 kr.« til: »606 kr.«
- 11) HFC-227ea (R-227ea) 483 kr. pr. kg **16.** I § 3 b, stk. 1, nr. 12, ændres »600 kr.« til: »1.847 kr.«
- 12) HFC-236fa (R-236fa) 600 kr. pr. kg **17.** I § 3 b, stk. 1, nr. 13, ændres »96 kr.« til: »121 kr.«
- 13) HFC-245ca (R-245ca) 96 kr. pr. kg **18.** I § 3 b, stk. 1, nr. 14, ændres »155 kr.« til: »195 kr.«
- 14) HFC-245fa (R-245fa) 155 kr. pr. kg **19.** I § 3 b, stk. 1, nr. 15, ændres »119 kr.« til: »149 kr.«
- 15) HFC-365mfc (R-365mfc) 119 kr. pr. kg **20.** I § 3 b, stk. 1, nr. 16, ændres »588 kr.« til: »738 kr.«
- 16) R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a) 588 kr. pr. kg **21.** I § 3 b, stk. 1, nr. 17, ændres »266 kr.« til: »334 kr.«
- 17) R-407C (HFC-32/HFC-125/134a) 266 kr. pr. kg **22.** I § 3 b, stk. 1, nr. 18, ændres »313 kr.« til: »393 kr.«
- 18) R-410A (HFC-32/HFC-125) 313 kr. pr. kg **23.** I § 3 b, stk. 1, nr. 19, ændres »308 kr.« til: »387 kr.«
- 19) R-413A (134a/PFC-218/HC-600a) 308 kr. pr. kg **24.** I § 3 b, stk. 1, nr. 20, ændres »598 kr.« til: »751 kr.«

20) R-507 (HFC-125/HFC-143a)	598 kr. pr. kg	25. I § 3 b, stk. 1, nr. 21, ændres »600 kr.« til: »2.488 kr.«
21) R-508A (HFC-23/PFC-116)	600 kr. pr. kg	26. I § 3 b, stk. 1, nr. 22, ændres »600 kr.« til: »2.523 kr.«
22) R-508B (HFC-23/PFC-116)	600 kr. pr. kg	27. I § 3 b, stk. 1, nr. 23, ændres »600 kr.« til: »4.294 kr.«
23) Svovlhexafluorid (SF6)	600 kr. pr. kg	28. I § 3 b, stk. 1, nr. 24, ændres »600 kr.« til: »1.392 kr.«
24) Perfluormethan (R-14)	600 kr. pr. kg	29. I § 3 b, stk. 1, nr. 25, ændres »600 kr.« til: »2.297 kr.«
25) Perfluorethan (R-116)	600 kr. pr. kg	30. I § 3 b, stk. 1, nr. 26, ændres »600 kr.« til: »1.663 kr.«
26) Perfluorpropan (R-218)	600 kr. pr. kg	31. I § 3 b, stk. 1, nr. 27, ændres »600 kr.« til: »1.940 kr.«
27) Perfluorcyclobutan	600 kr. pr. kg	32. I § 3 b, stk. 1, nr. 28, ændres »600 kr.« til: »1.751 kr.«
28) Perfluorhexan	600 kr. pr. kg	33. I § 3 b, stk. 1, nr. 29, ændres »600 kr.« til: »1.668 kr.«
29) Perfluorbutan	600 kr. pr. kg	34. I § 3 b, stk. 1, nr. 30, ændres »600 kr.« til: »1.725 kr.«
30) Perfluorpentan	600 kr. pr. kg	35. I § 3 b, stk. 1, nr. 31 og 32, ændres »1 kr.« til: »1,3 kr.«
31) HFO-1234ze (1,3,3,3 – teraflourpropene)	1 kr. pr. kg	36. § 3 b, stk. 1, nr. 1-32, affattes således: »Stk. 1. Afgiften udgør for
32) HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetraflourpropene)	1 kr. pr. kg	Kr. pr. kg.
	1)	HFC-23 (R-23) 3.047
	2)	HFC-32 (R-32) 139
	3)	HFC-41 (R-41) 21
	4)	HFC-43-10mee (R-43-10mee) 338
	5)	HFC-125 (R-125) 721
	6)	HFC-134 (R-134) 226
	7)	HFC-134a (R-134a) 295
	8)	HFC-143 (R-143) 69
	9)	HFC-143a (R-143a) 920
	10)	HFC-152a (R-152a) 26
	11)	HFC-227ea (R-227ea) 663

12)	HFC-236fa (R-236fa)	2.020
13)	HFC-245ca (R-245ca)	132
14)	HFC-245fa (R-245fa)	213
15)	HFC-365mfc(R-365mfc)	163
16)	R-404A(HFC-143a/HFC-125/134a)	588
17)	R-407C (HFC-32/HFC-125/134a)	365
18)	R-410A (HFC-32/HFC-125)	430
19)	R-413A (134a/PFC-218/HC-600a)	423
20)	R-507 (HFC-125/HFC-143a)	821
21)	R-508A (HFC-23/PFC-116)	2.721
22)	R-508B (HFC-23/PFC-116)	2.758
23)	Svovlhexafluorid (SF ₆)	4.694
24)	Perfluormethan (R-14)	1.521
25)	Perfluorethan (R-116)	2.512
26)	Perfluorpropan(R-218)	1.818
27)	Perfluorcyclobutan	2.121
28)	Perfluorhexan	1.915
29)	Perfluorbutan	1.824
30)	Perfluorpentan	1.886
31)	HFO-1234ze(1,3,3,3 – teraflourpro- pene)	1,4
32)	HFO-1234yf (2,3,3,3 – tetraflourpro- pene)	1,4

Stk. 2. Hvis et stof er omfattet af § 3 a, stk. 1, men ikke er omfattet af stk. 1, svares en afgift på 600 kr. pr. kg.

Stk. 3. Hvis en blanding er sammensat af flere forskellige af de i stk. 1 og 2 nævnte stoffer, beregnes afgiften som summen af afgifterne af hvert enkelt stof. Udgør et stof mere end 90 vægt pct. af blandingen, kan afgiften beregnes efter satsen for dette stof og blandingens samlede vægt. Afgiftsniveauet kan altid beregnes til 600 kr. pr. kg af de anvendte sammensætninger af de i stk. 1 og 2 nævnte stoffer.

37. I § 3 b, *stk. 2*, ændres »600 kr.« til: »753 kr.«

38. § 3 b, *stk. 2*, affattes således:

»Hvis et stof er omfattet af § 3 a, stk. 1, men ikke er omfattet af stk. 1, svares en afgift på 824 kr. pr. kg.«

39. § 3 b, *stk. 3, 3 pkt.*, ophæves.

40. I § 3 d, *stk. 6*, indsættes som *3. pkt.*:

»Stk. 1 finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr.

§ 3d. ---

Stk. 2-5. ---

1 og 2.«

Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

41. I § 4, *stk. 6*, indsættes som *3. pkt.*:

»Stk. 1 finder ikke anvendelse for stoffer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, og § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2.«

§ 4. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 6

I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatningen af overskudsvarme), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 5-7, ophæves.

§ 1. ---

1. I § 11, stk. 3, indsættes efter 7. pkt. som

nyt punktum:

»For anlæg, der både varmer og køler, og hvor både varmen og kølingen udnyttes, beregnes den del af elektricitetsforbruget, der anvendes til opvarmning, som en tredjedel af den producerede mængde varme, dog højst det faktiske målte elforbrug, mens det resterende elektricitetsforbrug henregnes til køling.«

2. I § 11, stk. 3, ændres i 11., 12. og 15. pkt., der bliver 12., 13. og 16. pkt., »10. pkt.« til: »11. pkt.«

3. I § 11, stk. 3, ændres i 13. pkt., der bliver 14. pkt., »11. og 12. pkt.« til: »12. og 13. pkt.«

4. I § 11, stk. 5, ændres i 1. og 2. pkt. »10. pkt.« til: »11. pkt.«, og i 2. pkt. ændres »11.-14. pkt.« til: »12.-15. pkt.«

5. § 11, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, hvor der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. eller stk. 13, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen

nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der alene tilbagebetaling efter stk. 3, 7. pkt. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, 7. pkt., nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«